

ആഗമചിരൻ

—+❧+—

ഗുണകർത്താ :

ഫാദർ എസ്സ്. തോർ200, എം. ഒ. എൽ.,

പ്രസാധകൻ :

സുരേന്ദ്രനാഥ് പ്രിൻറിങ്ങ് പ്രസ്സ്, തലശ്ശേരി.

PRINTED AT THE
XAVIER PRESS, CALICUT
1952

വില 1-8-0

ബ്രഹ്മവിരൻ

—+—+—+—

ഗ്രന്ഥകർത്താ :

ഫാദർ എസ്. തോമസ്, എം. ഒ. എൽ.,

സുരേന്ദ്രനാഥ് പ്രിൻറിങ്ങ് പ്രസ്സ്, തലശ്ശേരി.

PRINTED AT THE
XAVIER PRESS, CALICUT
1952

വില 1 — 8 — 0

കുറഞ്ഞ പതിപ്പ് : 1000

ഉയർന്ന പതിപ്പ് : 3000

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി

*Approved by the Madras Text Book Committee
as Non-detailed text-book for High School Classes.*

Vide — Fort St. George Gazette — May 7, 1952. Page 140 — 1951.

വിഷയവിവരം

വിഷയം	പേജ്
1. ബാല്യകാലം ..	1
2. വിദ്യാഭ്യാസം ..	17
3. സേവനരംഗത്തേയ്ക്ക് ..	28
4. കുടുംബശ്രീ ..	33
5. മൊളോക്കോ ..	40
6. കർമ്മസമരം ..	47
7. ആത്മീയസംസ്കാരകൻ ..	62
8. ഭിന്നചര്യകൾ ..	68
9. ഭാഗത്തിന്റെ പിടിയിൽ ..	76
10. ത്യാഗവേദിയിൽ ആത്മബലി ..	82

ശ്യാംഗവീരൻ

—❖❖❖—

അദ്ധ്യായം 1.

ബാല്യകാലം

അമ്മാമ്മി

ദിനത്തെ സായാഹ്നം പൂർണ്ണമായി സന്തോഷമായിരുന്നു. തനിക്കു തുലാം അതീതമായ ഏതൊരു ഒരു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം പ്രകൃതിയുടെ ദേവം പ്രസന്നമായി കാണപ്പെട്ടത്. പൂമണം പരത്തുന്ന കിളിമിളംകാറ്റു തണുപ്പുകളിൽ കിഴിളിയിളക്കി ഓടിനടന്നു. മോവിതപീഠിൽ ശിശുവെവദശ്യത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണമായി ഒരു ദേവാലയം ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നു. അസ്തമനസുകൃൻ അതിന്മേൽ കനകച്ചാറ്റു കോരിയൊഴിച്ചു. നേരം നോലുലുവിലെ മെത്രാൻ അതിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു നാഴികകൾ അധികം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞത് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും ചില പുരോഹിതന്മാരോടു മോളോടോ ചേർന്നുള്ള കഷ്ടതാഗതികളുടെ ദൈനീയസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

മെത്രാൻ:— അവിടത്തെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമാണ്. യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ കഷ്ടതാഗതികൾ അവിടെ രാപ്പകൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു. പലരുടെയും ജീവിതം ദുഃഖം യതയിലേക്കു ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാതെ

തെളി. ആത്മോത്ഥാനത്തിന് അവരെ നിയമിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു വൈദികനെ അയച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്.

ഒരു വൈദികൻ :— തിരുമേനീ! ഒരു പുരോഹിതനെ സ്ഥിരമായി അവിടെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

മെത്രാൻ :— നിലവിലുള്ള ഗവൺമെന്റ് നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അതു സാധ്യമല്ല. രോഗം മറ്റുള്ളവരിലേക്കു പകരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മോളോക്കോവിലേക്കുള്ള പോക്കുവരുവു, ഭരണാധികാരികൾ നിയമംകൊണ്ട് നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടെ പോകുന്നവരുടെ ശവക്കുഴി മോളോക്കോ ദ്വീപിൽത്തന്നെ നിർമ്മിക്കേണ്ടതായി വരും.

വേറൊരു വൈദികൻ :— കഷ്ടരോഗംകൊണ്ട് വിരൂപമായ മുഖങ്ങൾ മാത്രം ഭരിക്കുക; ചീഞ്ഞുളിയുന്ന അവരുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു സഭാ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുർഗന്ധമേല്ക്കുക; അവരോടു സഭാ അടുത്തുപെരുമാറുക; മറ്റു മനുഷ്യരോടു യാതൊരു സമ്പർക്കവും ശേഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിലൊരിക്കലും ഇടയാകാതിരിക്കുക; ഈ ദുസ്സഹനീയമായ ശവക്കുഴിവരെ ചൂടാക്കുക—ഇവയെല്ലാം എങ്ങിനെ ഒരു മനുഷ്യനു സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും?

സ്ഥലത്തിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ഭീകരവസ്ഥയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മറ്റുള്ളവർ മുക്കും മുക്കായി നീല്ക്കുമ്പോൾ ഒരു യുവവൈദികൻ മനോഹസിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു കടന്നുവന്നു.

വൈദികൻ :— തിരുമേനീ! കഷ്ടരോഗികളെ പരിചരിക്കുവാൻ പോകുന്നവൻ ആ രോഗത്തിന് ഇരയാകാതിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലല്ലോ.

മെത്രാൻ :— അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഒരു വൈദികനെ സ്ഥിരമായി അവിടെ നിയമിക്കുവാൻ ഞാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നത്.

വൈദികൻ:— തിരുമേനീ! ഒരവൻ സ്വയം ആത്മസമർപ്പണത്തിന്നൊരുങ്ങുകയാണെന്നുകീഴ്?

മെത്രാൻ:— വളരെ നല്ലതു്. മഹാത്മാഗത്തിന്റെ ആ യജ്ഞവേദിയിനേൽ കാലുണന്നതിനുമുമ്പിൽ അനേകപ്രാവശ്യം ശാശ്വതമായി ചിന്തിക്കുവാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുപദേശിക്കാം. എന്നിട്ടും ആത്മാർപ്പണത്തിന്നൊരുങ്ങി മുന്നോട്ടുവരികയാണെന്നുകീഴ് ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

വൈദികൻ:— തിരുമേനീ! ഏതൊരാളായി ഞാൻ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു്. ശ്ലേശഭട്ടരികെ തീച്ചുളയിൽക്കിടന്നു നീവന്ന ആ പാവക്കുറുപ്പേണ്ടി, ജീവനൊക്കുറ്റുരോഗത്തിന്നിരയാക്കേണ്ടിവന്നാലും, മോളോക്കോ ദുഃഖപിരലകു പോകണമെന്നു് കൊന്തരീകസ്വപനം ഏതൊരു പറയുന്നു. അവിടുന്ന് സ്വയം അനുവദിക്കുകയാണെന്നുകീഴ് കുഷ്ഠരോഗാർത്തരെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു് ജീവിതകാലം മുഴുവനും മോളോക്കോദുഃഖിപ്പിൽ ഞാൻ താമസിച്ചുകൊള്ളാം.

ആത്മത്യാഗം തുളുമ്പുന്ന ധീരോചിതമായ ഈ വാക്കുകൾകേട്ടു് ആ രംഗം ആകമാനം വിറങ്ങലിച്ചുപോയി. മെത്രാൻ ആ തത്യാഗമുത്തീയുടെ മുഖത്തേക്കൊന്നു നോക്കി. അതിൽ ആത്മയഥതയും സേവനസന്നദ്ധതയുമല്ലാത്ത മറ്റൊന്നും കാണുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ആ വൈദികൻ സ്വന്തം ശിരസ്സിലൊരവൻ പൊകുന്ന വിഷയത്തിന്റെ ഭാരം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂസലില്ലാത്ത ഭാവം വിശദമാക്കി. ഏതു ശ്ലേശഭട്ടരിയും താങ്ങുവാൻള്ള സന്നദ്ധത അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ തന്റെ മറവശത്തു മറഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്നു മെത്രാന്റെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അഭിനിവേശത്തിന്നനുസരിച്ചു ചാടിപ്പറപ്പെടുന്നവനല്ല ആ യുവവൈദികനെന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ടു പുനരാലോചനയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു.

മെത്രാൻ :— മകനെ ! നിന്റെ അപേക്ഷ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ സ്ഥലത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടവൻ വിചാരിക്കുന്നത് ?

വൈദികൻ :— തിരുമേനീ ! മുന്നോട്ടുവെച്ച കാൽ പിൻവലിപ്പിക്കത്തക്ക യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും എനിക്കില്ലാതെക്കിട്ടില്ല. അന്തിമപ്രാർത്ഥന പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ട്.

മെത്രാൻ :— ഇന്നു മോളോക്കോവിലേക്കു പോകുന്ന ഏതെങ്കിലും യാത്രക്കുപ്പുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കണ്ടുകാലികളെ കയറി കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ മാത്രമേ ഇന്നു പുറപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

വൈദികൻ :— സാരമില്ല; അന്തിമ കയറിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളാം.

ആദർശപുരുഷനാർ കരിച്ചു മണ്ണടിക്കതാലും അവരുടെ അനുഗ്രഹനാമം ലോകമിത്തിയിൽനിന്നു എന്തും തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കാലത്തിന്റെ കരുതൽ കരങ്ങളിൽനിന്നു അവയെ മായ്ച്ചുകളയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മാതൃഭൂമിയുടെ മാനം പുലർത്തുവാൻവേണ്ടി പടക്കളത്തിലേക്കു പാഞ്ഞുകയറി സ്വന്തം ചുട്ടചോര മുഴുവനും വാറ്റിയൊഴിച്ചു വിരഗിതരാമണികൾ ലോകത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; പ്രകൃതി അവളുടെ കലവാക്കങ്ങളിൽ കരുതിവെച്ചിട്ടുള്ള അനർഘസമ്പത്തുകളെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു ലോകത്തിന്നു പ്രദാനംചെയ്തിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രപരക്കുകളുടെ നാമധേയം ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ തെളിഞ്ഞുചിന്നുന്നുണ്ട്; അധർമ്മത്തിലേക്കു ലോകം വഴുതിവീഴുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കൈപിടിച്ച് ധർമ്മാർത്ഥത്തിലേക്കു തിരിച്ചു കർമ്മയാഗികളുടെ പാദമുദ്രകൾ ഒരിക്കലും മാഞ്ഞിട്ടില്ല; ജീവിതാരോധനത്തിൽ ഏറ്റാ മുറികളെ വെച്ചു കെട്ടി മനം നൊന്തു വിങ്ങിക്കരയുന്ന പാവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊടുത്ത ഉദാരമനികൾക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഏതു വേണമെങ്കിലുമുണ്ട്. അവരുടെ പാവനാനാമങ്ങൾ ഇന്നും അനുരീക്ഷണത്തിൽ അലയല്ലുകയാണ്. അതുപോലെ സകലതും കൃഷ്ണകാവ്യത്തിന്റെ രൂപവതികളിൽ കാഴ്ചവെച്ചു, മോളോക്കോ ദ്വീപിൽ അവശരായി,

നിസ്സഹായരായി, ഓഷധരോ ശുശ്രൂഷരോ, വസ്ത്രരോ, ഭക്ഷണരോ ഇല്ലാതെ പിടഞ്ഞുകഴുന്ന കുഞ്ഞുക്കൾക്കുവേണ്ടി ഇടയിലേക്കു ഡിരക്ടറുടെ കടന്നുവന്നു, അനേകകൊല്ലങ്ങളോളം അവരുടെ ആത്മശരീരങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു അവസാനം ആ കോശത്തിന്റെ തന്നെ കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ സ്വന്തശരീരത്തെ സമർപ്പിച്ച തൃംഗവിരനായ ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അനുശോകീർത്തിയുടെ ഇരടികൾ ആരുമെന്ന ഏറ്റുപാടുകയില്ല !

ബൽജിയത്തിൽ ലൂവെയിൻപട്ടണത്തിന്റെ തൊട്ടുകുറിയാമ്പിടെലുഗ്രാമം പരിവർത്തിതമാകുന്നു. പുത്തൻ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ കമ്പി കൊളി കടക്കാത്ത ആ കുഗ്രാമം പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ കളിത്തൊപ്പാണ്. പച്ചപ്പുതപ്പിട്ട ചെറുകുന്നരം, തൂങ്ങിപ്പാകിക്കളിക്കുന്ന ആട്ടിൻപാറക്കല്ലും, ഏകാന്തതയിൽ അവിർത്തമാകുന്ന ഇടയന്മാരുടെ പാട്ടുകൾ, ഇടുങ്ങിനില്ക്കുന്ന വനങ്ങൾ, അവയിൽ തലവെച്ചുറങ്ങുന്ന പുവല്ലികൾ, മരതകപ്പട്ടണിഞ്ഞ വയലുകൾ, അതിൽ വെള്ളിക്കുസവു തുണിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന നീച്ചാലുകൾ, കഷ്ടന്റെ വിരപ്പുതൂങ്ങികളുടെ നനവിൽ തഴച്ചുവളന്നു തെങ്ങെന്നലോർ ചാഞ്ചാടിക്കളിക്കുന്ന ശോണാചലികൾ, അതെ—ആ പ്രദേശം ഗ്രാമശ്രീയുടെ ഒരു നദനവദിതെന്നായിരുന്നു !

സാമാന്യം വിസ്താരമുള്ള ഒരു മൈതാനത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്താണ് ടെലുഗ്രാമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സ്വന്തം വിരപ്പുതൂങ്ങികൾകൊണ്ടു തങ്ങളെ നനച്ചു വളർത്തിയ കഷ്ടകൾ സാമാന്യിക്കാനായി ഫലങ്ങൾ ചുരുക്കു നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന വെള്ളപൂശിയ ആ ചെറുവനങ്ങൾ പട്ടണങ്ങളിലെ ഉത്തുംഗസ്വരങ്ങളെ നോക്കി തരഹാസിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നും. അസ്തമനാസ്തമന്റെ കനകകിരണങ്ങൾ അവയിൽ തങ്കച്ചാർ കോരിയൊഴിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന കാഴ്ച അതിമനോഹരമാണ്. കാരോ ഭവനത്തിന്റെയും പിൻഭാഗത്തു ചെറുകെങ്കിലും ഭാഗിയുള്ള കാരോ പച്ചക്കുറിഞ്ഞാളും കാണാം. കൊയ്ത്തുകാലത്തു മുറയ്ക്കു

കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന ഗോതമ്പു കറകളുടെ കറകുകൾക്കകം ആരുടെ
തന്നെ കണ്ണും കരളും കിളിപ്പിക്കുമില്ല!

ആ ഗ്രാമവാസികൾ ഏല്പാവത്തുതന്നെ കഷ്ടകരാണ്. അവ
രുടെ ആശങ്കകരമായ അവിടുത്തെ ദേവാലയത്തിൽനിന്നു കാലത്തു
മണിക്കും മുഴങ്ങുന്ന മണിനാദം അവരുടെ നീർലഹൃതയങ്ങളെ
ഇംഗുലഭവകൾ ഉയർത്തിയിരുന്നു. പട്ടണങ്ങളിലെ പച്ചപ്പരി
ഷ്ക്കാരത്തിന്റെ വിഷവായു അവിടെ തെല്ലും വീശിയിരുന്നില്ല.
മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വെല്ലുവിളിയോ, അധികാരപ്രമത്തതയുടെ
കണ്ണുരുട്ടലോ, സ്വാർത്ഥത്തിന്റെ അഭയാസമോ അവരുടെ പ്രശാന്ത
ജീവിതത്തിന്മേൽ കല്ലോടിത്തീരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പരമ്പരാഗത
മായി അവർക്കു സിദ്ധിച്ച ആ പഴയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തണലിൽ
ആ ഗ്രാമീണർ സംതുഷ്ടിയോടെ കഴിഞ്ഞുപോന്നു.

ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കു ഭാഗത്തായി കൃത്രിമ
മോടിയൊന്നുമില്ലെങ്കിലും വെള്ളയടിച്ച ഭംഗീയാക്കിയ ഒരു രണ്ടു
നീലക്കെട്ടിടം കാണാം. മുൻഭാഗത്തു വിശാലമായ ഒരു വയൽ
നീണ്ടുനിവർന്നിരിക്കുന്നു. പിൻഭാഗത്തു ചെറിയ ഒരു പച്ചക്കറി
ത്തോട്ടമുണ്ട്. വേനത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും പലതരത്തിലുള്ള
വൃക്ഷങ്ങൾ ഇടതൂർന്നിരിക്കുന്ന കാഴ്ച മനോഹരംതന്നെയാണ്. ഈ
വേനത്തിലാണ് സുഖത്തിന്റെയും ലാളനയുടെയും പട്ടമെത്തമേൽ
പള്ളികൊള്ളുന്ന ലോകത്തെ വീരോചിതമായ ത്യാഗംകൊണ്ട്
വിസ്തൃതസ്തീമിതമാക്കിയ ഫാദർ ഡാമിയൻ 1840 ജനുവരി
3-ാംനു- മരിച്ചത്.

ഏകോ, കാതറിൻ എന്ന ദമ്പതിമാരുടെ ആരാമത്തെ
സന്താനമാണു കഥാപുരുഷൻ. ഏകോയും ഒരു കഷ്ടകനായിരുന്നു.
നിരന്തരപരിശ്രമംകൊണ്ടും മിരുവുയംകൊണ്ടും പരാശുരയംകൂടാതെ
കഴിയാമെന്നല്ലാതെ പറയത്തക്ക സ്വത്തൊന്നും ഏകോകുടുംബ
ത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭർത്താവിന്റെ ശ്ലേശങ്ങളെ ഭാഗിച്ചെടുത്തു
കുടുംബഭാരത്തെ ആവുന്നതും ലഘൂകരിക്കുന്ന ഒരുത്തരുണിനെ

മായിത്തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മിണി. ഏതെങ്കിലും സഹാ
 യുദ്ധിച്ച് അവരെ സമീപിച്ചവരോടെ വെറുക്കുവാൻ തീർച്ച
 ചെയ്തിട്ടില്ല. സ്വാഗത്തിന്റേയും സമസ്താജ്ഞാപനത്തിന്റേയും
 മുഖ്തിവാദങ്ങളായ ആ ഭവനീകളെ ഒരു സന്താനം, സ്വാഗ
 തിന്റെ ഒരു ആനന്ദാലയം, ലോകമഹാഗൃഹത്തിൽ ഏഴുതി
 ചേർത്തുപെട്ടിൽ അതിലൊന്നായിത്തീർന്നു.

ധനം, വിദ്യാലയം, ബാഹ്യലോകം എന്നീ മൂന്നു കളരിക
 ലിൽ വെച്ച് തെവന്റെ സ്വഭാവസംസ്കരണം സംഭവിക്കുന്നു.
 അതിൽ പ്രകൃതിയുടെ പാശാലയായ ധനത്തിൽ, പ്രകൃതി
 നിയമത്തോടു അഭ്യുപകരണങ്ങളെ കീഴിൽനിന്നാണ് ഏതൊരു
 ശിശുവും സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ പഠിക്കു
 ന്നത്. നൈർമ്മല്യത്തിന്റെ വിജ്ഞാപനമായ ശിശുവിന്റെ മന
 സ്സിൽ അവർ പാകുന്ന വിജ്ഞാപനം മുഖ്യ സാഹചര്യങ്ങളുടെ
 വളങ്ങളാഴ്ചയിൽ പകർന്നു വന്നുവെക്കുന്നു. ശാരീരികലോകത്തിന്റെ
 സുന്ദരമണ്ഡലം ഈ വല്ലവയം കവിതാവിജ്ഞാപനങ്ങളിൽ, അതു
 കർമ്മവ്യസോപരിഷ്കാരം മരണപിതാക്കളാൽ വളർത്തിവിടുന്ന
 സന്താനങ്ങളാണ്. ഏതൊരു സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പ്രകൃതി
 യിലേക്ക് ഇരുപത്തും നീട്ടിയെടുക്കുന്ന ഒരു പിഞ്ചിളംപെന്
 ലിന്റെ സ്പർശനത്തിലായ മനസ്സിൽ പതിയുന്നതെന്തും ശിശു
 ഭാവപോലെ തുണയുകിക്കും. സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശരണീകരണ
 രീച്ച് അവയുടെ സ്വഭാവവിജ്ഞാപനം ഫലങ്ങൾ തല്ലുവാകുന്നു. പ്രകൃ
 തിതന്നെ മരണശിശുവിന്റേയും മറ്റിന്റെ ഉറപ്പിരിക്കുന്ന അവനിക
 ലപാദിക്കുന്നതാവാൻ താത്കാലികമായ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ
 പൂക്കളിൽ നിന്നു പുറത്തു എന്നപോലെ മരണപിതാക്കളായതെ
 സ്വഭാവരീതിയിൽനിന്നും അവയുടെ സന്താനങ്ങളുടെ രാഗി
 ഏതാണ്ട് അനുഭവിക്കാവുന്നതാണ്. കഷ്ടതാഗതികളുടെ ചീത്ത
 ഭിന്ന ഓരോന്നും അവയ്ക്കു വെറുപ്പോ കൂടാതെ തെളുക്കുക
 മാത്രമല്ല, അവയ്ക്കുവേണ്ടി ആത്മബലിതാൽകകളടി ചെയ്ത ഒരു
 സ്വാഗതത്തെ ലോകത്തിന് നൽകിയ ഹൃദയം അവന്റെ എന്നി

ബോധിതാർ കാര്യകരപരമായ താതാപിതാക്കളാകാതിരുന്നതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

ജോസഫ് എന്നായിരുന്നു കഥാപുരുഷന്റെ ജ്ഞാനസ്താന നാമകരണം. ഒക്കോശാസനമെന്ന പ്രസരിപ്പോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടി കൊച്ചു ജോസഫ് ബാല്യത്തിന്റെ ആദ്യപടികളിൽ കയ്യുണി. പൈതൃകത്തിൽക്കുറഞ്ഞ അറബിൻ കിരണ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൊണ്ട് പാകിയിരുന്ന സമീപനങ്ങളുടെ വിത്തു മുളച്ചു അവനോടൊപ്പം തഴച്ചു വളരുവാൻ തുടങ്ങി. അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങൾ മെഴിന് പുറം വെളിച്ചവും നൽകി. അറബിൻ ഹൃദയത്തെ തീക്ഷ്ണതയിൽ തടിച്ചുകൂടാത്ത റുസ്തംനാളുടെ കാർഷേയം, അവന്റെ കൂടപ്പിറപ്പെന്നാണു വളർത്തുന്നിരുന്ന ജാഗ്രതകേന്ദ്രത്തിൽ ഉൾ കൃതമായി.

പ്രകൃതിയുടെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കഷ്ട കരളിൽ സാരമുള്ള ജാഗ്രതകളെന്താക്കിയിട്ടുണ്ടു കണ്ടുപോവുള്ളതു്. കമലപ്പുറംമണിയുടെ തുരങ്കക്കുളിരെ അപേക്ഷിച്ചു ഹൃദയവും കിടപ്പും മനോഹരങ്ങളായിത്തീർന്നു സന്ദീപ ശുഷ്കമായിത്തീർന്നു തീരുന്നു. ഒരു വേലക്കാരിയെ നോക്കിക്കുവാൻ, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി അറക്കു അനുവദിച്ചില്ല. തന്മൂലം വിട്ടുവലക്കപ്പെട്ടും കാരണമെന്തെന്നതൊന്നു ചെല്ലുന്നതു്. ഹൃദയകൃത്യങ്ങളെല്ലാം മനോരമയിൽ ചെയ്തതീർത്തു പുതുവസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു മാതൃകാമാതാവു കിട്ടിക്കളഞ്ഞതല്ലാം വീണ്ടിച്ചുകൂട്ടി ആദ്യപുരുഷന്മാരുടെ മീനാധിപത്യത്തോടു നിത്യവും വായിച്ചുകൊടുപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. . അനുകൂലങ്ങളായി മനോഹരസഹജമാണല്ലോ. ആ പുരുഷന്മാരുടെ മീനാധിപതിയിൽ നിന്നുളളതായിരുന്ന വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ അറൻ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പരൽതീയെടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് ഒരു സംശയം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി. വിശ്വാസിയായും ത്യാഗപ്രദനനാണെന്നുംകൊണ്ടു മലാളത്തിന്റെ ഗുണത്തെ തികച്ചും ആശ്വസിച്ച് ശീതപുരുഷന്മാരുടെ പുരുഷകോശ്ശിപ്പിരുന്ന ചരിത്രങ്ങളാണു ജോസഫ് അധികമായി

ഇക്കാരണത്താലാണ് അതിനോട് അനുബന്ധിച്ച് നാലുപ്രതികളിൽ സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ ഭാവം പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പെഴുതിയതിന്റെ കർമ്മാടിയാണല്ലോ. സന്യാസിമണ്ഡലത്തിൽ ധാരാളമായും, സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ വളരെ വീരളമായും മാത്രം കാണുന്ന സന്യാസീയ അനുബന്ധത്തിന്റെ പ്രാമുഖ്യം വളരെയധികമാണ്. അവന്റെ ഭാവം പ്രസ്തുതത്തിലും പ്രത്യക്ഷമാക്കി. മുമ്പെഴുതിയ പരമ്പരയിലുള്ള സന്യാസത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കു മനോഹരവും പരിശുദ്ധമായും ഉള്ള നീതിബ്രാഹ്മണ സന്യാസത്തിന്റെ വലിയ കടിയെക്ക—ഈ

ഇടി കടന്നപ്പോൾ. തന്റെ സഹനമനോഭാവംകണ്ട് അവളുടെ ഉള്ള കിളിത്തൂ. അടുത്ത താമിപ്പുകളിൽ അവന്റെ കൂട്ടലന്തറി സുഖമായി ഉയിർപ്പാക്കുന്നതിനാൽ ചെലിഞ്ഞുപോകുമെന്നോർത്തപ്പോൾ, പുതു നൂറ്റാൾം ഇല്ലാത്ത അവളുടെ ഹൃദയം ഒരു ചിരിച്ചു. സഹനപര്യയിലവനകൊണ്ടു മകനാണെന്നുവന്ന ആത്മീയാഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി യുള്ള കിളിത്തൂവിന് ഒരു ഭാഗത്തു്; തന്റെ കൂടിനിച്ചു കോമ്പിന്റെ യിത്തീർന്നാക്കമാ എന്നുള്ള വീക്ഷാരം മറയ്ക്കത്തു്; കൂട്ടലിൽ ചിലർ ഹിയിൽനിന്നു മാറിക്കളഞ്ഞു. പരിത്യാഗത്തിന്റെ ഉന്നത വിഷയത്തിൽ കരുതിനിന്നു കഷ്ടതാഗതത്തെ സ്വന്തം സ്വീകരിച്ചു ലോകത്തെ പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വപ്നത്തിന്റെ ഭാവം നിയന്ത്രി അവളുടെ മുമ്പിൽ അവസാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വരപ്പു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അവൾ ഓരോന്നിപ്പോൾ ഒരു പലക അവളെനിന്നു മാറിപ്പോകുകയില്ലാത്തതും.

ഒരു മഹാത്യാഗിയുടെ സകല ഭക്തിയെക്കൂടി ആ ബാലനിൽ ബലിയിട്ടുകണ്ടിരിക്കുന്നവെങ്കിലും ബാലസഹജമായ കാരണങ്ങളും കാര്യങ്ങളും അവനിലും ഗർഭങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. നന്മയും തിന്മയും താമിപ്പുള്ള സമരങ്ങളുടെ കൈകളാൽകയറുന്നതല്ലാ മനുഷ്യജീവിതം. അതിൽ വിജയിക്കുന്നവർ ജീവിക്കാമല്ലോ പരിപൂർണ്ണമായി സന്തോഷിക്കും. അതേയവസരങ്ങളിൽ യവനപാക്കിയിരുന്ന നൂറുനൂറുകളെ ധീരതയോടെ അടിച്ചുതള്ളിത്തീർന്നും ഹൃദയമായിട്ടുണ്ടു, അയ്യസഹജമായ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ മേൽ പരിപൂർണ്ണവിജയം കൈവരിക്കുവാൻ ജോസഫിൻ സാധിച്ചതു്. ആദ്യപ്രതിഷേധത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യം മനുഷ്യനില്ലെന്നതു് ഇതിലാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ലോകം ഒരു സുഖരംഗവും മനുഷ്യർ അതിലെ യോഗാളാളാണല്ലോ.

കുലപുരുഷന്റെ സ്വതസ്സിജമായ പുഞ്ചിരിയും സന്തോഷീലവും നിരവധി ശത്രുക്കളെ മിത്രങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ടു്; അതാതിൽ അനവധി കൃഗങ്ങളും അലിഞ്ഞുപോന്നിട്ടുണ്ടു്; അനവധി വിഷമ പ്രശ്നങ്ങളെ അവ ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സമര

ഭൂമിയിൽ സീൽക്കാക്കളുടെ പാഞ്ഞുവരുന്ന വെടിമുണ്ടകളെ നോക്കി പുഞ്ചിരി തൂകുന്നവൻ വീരനാണ്. ജീവിതകൃത്യങ്ങൾ പാഞ്ഞടുക്കുമ്പോൾ മരഹാസ്യങ്ങളുടെ അവയെ ഏതിരിയുന്നവനോ ഒരു വഞ്ചിയാണ്. ഒരു ശാക്തീകഗർഭി, മറേയ്ക്കുമാനസികഗർഭി. വികാരവ്യക്തവങ്ങളെ വീരത്തോടെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അവയെ വരുതിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നവൻ, സാമ്രാജ്യങ്ങളെ കണ്ടെക്കുകയാണു വെട്ടിപ്പിടിച്ചു വീരയോദ്ധാവിനെക്കൊണ്ട് വീരനാണ്. മോസഡിൻ സഹജമായ പുഞ്ചിരിയുടെ മറുപടിയ്ക്കു മോശനറിന്നിരുന്ന ശാക്തീകഗർഭിയുടെ പ്രാദേശം. എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു മോശക്കൊക്കെ ദ്രീപിലെ കണ്ണശാഗസംഭരണത്തിൽ മോശക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഏകാന്തത മോസഡിൻ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അറിയാതെ കിടന്നപ്പോൾ ഗുരുതരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചിരുന്നവനത്ര. ഈശ്വരഭക്തിയുടെ തണലിൽ കിളിത്തൂങ്ങിക്കാണിരുന്ന ആ ഹാലന്റെ വിചല മനസ്സിൽകൂടി കടന്നുപോയിരുന്നതെന്തെന്ന് ആർക്കു ഓർമ്മയുണ്ടില്ല. ലോകത്തിന്റെ നഗ്നസ്വരൂപം കണ്ടും ജീവിതത്തിന്റെ കരുണാകരതയേയും പറ്റി അവൻ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. സമസ്താപ്തതയോടും അത്യുദ്ധം ഈശ്വരതത്വങ്ങളി ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളും ആ ഏകാന്തചിന്തയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുണ്ടാകാം. ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ വെളിപ്പുംകാട്ടിയ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടിയാതിരിക്കണം കഥാപുരുഷൻ ഇത്തരം തന്റെ മോശക്കൊക്കെ ദ്രീപിലെ കടന്നുപറഞ്ഞു.

ഇത്തരംമറ്റുള്ള സ്നേഹം മോസഡിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമായിരുന്നു. മെറിക്കുകളുടെ സാമ്പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയുള്ള മോസഡിന്റെ ഏകാന്തതാത്മകിൽ കണ്ടുവന്ന ആട്ടിന്റെയൊരു മേട സ്നേഹാദരങ്ങൾ കഥാപുരുഷൻ കരുണയിൽ സന്നാമിച്ചു. മേട്ടിൽ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി ആട്ടിൻപറക്കങ്ങളെ കടിയിലിരുത്തി ലാളിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക വിരോധമായി

നന്ദൻ. ആദ്യകാലത്തു കാണിച്ചിരുന്ന അസാധാരണമായ ഈ കണ്ണുകൾക്കു മനസ്സിലാക്കാനാകാത്ത "കുഞ്ഞിടയൻ" എന്നു വിളിച്ചുപോന്നു.

ഇന്ദ്രാലോകിന്റെ മറ്റു സന്താനങ്ങളെ അറപ്പാക്കിപ്പോയ ജോസഫ് കൂടുതൽ ആനന്ദാശ്വസനം ശരീരബലവ്യക്തമാക്കാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അസാധാരണമായ കഷ്ടകാര്യങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ വിശ്വാസിച്ചിരുന്നതിൽ അതിശയിപ്പിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. പാറക്കുടിത്തറ വീട്ടിൽ വന്നാൽ പിതാവിനോടൊപ്പം വെളിൽപ്പാമ്പി വെളിച്ചമുള്ള ജോസഫിനെ സന്തോഷമായിരുന്നു. പേരെടുത്തൊരു കയ്യിൽ പിടിക്കപ്പെടുന്നതു് അഭിമാനത്തോടെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കൈയും വിടാതിട്ടില്ല. കൈയും വിടാതിരിക്കാൻ വളർത്തുപ്രകൃത ഉത്തരവാദിത്വവും ശൗര്യവശമായിട്ടുള്ള ഒരു വെളിക്കുറുത്തൊപ്പോലെയൊരു അവൻ ജോലിക്കയ്യിരുന്നു. പൂർത്തമായ വെളിച്ചമുള്ളതോടുകൂടിയ പരമാർത്ഥ അറിവിൽ തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എഴുതിത്തന്നിരുന്നതും ഭയപ്പെടാത്തതിനുമപ്പുറം, ആരുംകൂടി അറിയാതെ പൂർത്തിയാക്കിയ അവസരങ്ങളിലും പിന്മാറ്റത്തിന്നില്ല. ഒരു കഷ്ടകാര്യമായിരിക്കേണ്ട വിവിധഗുണങ്ങളിൽ, ശരീരാശരോഗ്യം, ക്ഷമ, സഹനം, അത്യാഹിതങ്ങളോടു കൂടിയതുള്ള മറ്റുള്ളതു് എന്നിവ പ്രധാനങ്ങളാണ്. അവയെ ജോസഫ് ജൈവിതം അനുസരിച്ചുവെക്കുന്നതിനായിരുന്നു. ജോസഫ് കൈയ്യാളെ അറിയാതെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനായിരുന്നു വെളിൽ നീട്ടിയതും ജൈവകഷ്ടകാര്യങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ പണിയായുധങ്ങളെടുത്തുകൊടുത്തതും, അത്യുപദ്രവം കൂടിയതുമായ ശരീരവും തൊള്ളാക്കൊട്ടിയിൽ പ്രകൃതിയോടു ചേർന്നതും നടത്തിയ നിസ്വാർത്ഥസേവനങ്ങളും വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബാലനാൽ സപരമ്പര വിജ്ഞാപിതമാക്കുന്നതല്ല. പാറക്കുടിത്തറയിൽ പരമ്പരക്കുറുത്തതല്ലതെ തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനസ്സുകൂട്ടുകയായിട്ടുണ്ട് അവർ കുറുക്കുന്നതു്. ജോ

സെപ്റ്റിംഗ് തടയുന്നതിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടാവാമെന്നതായും ആർജ്ജവത്തെ മൂലമായിരുന്നു. പക്ഷെ, അവയെ പരിശുദ്ധീകരിച്ചു താഴെപിന്താക്കിയിട്ടു സഹായിക്കുന്നതിനുമേലായി, പാമ്പും കഴിഞ്ഞാൽ പണിയൊക്കെയും കഴിഞ്ഞു" അയാളുടെ പിന്നാലെ പ്രേമകരമായി അവൻ ചെല്ലുന്നതു".

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2.

origins.

വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ പരിശീലിപ്പിട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പഠനം കഴിഞ്ഞു ജീവിതരംഗത്തുമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ നേടാനാകുമെന്നും ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യന്തവിദ്യാർത്ഥികൾ പലരും വിചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ പരിശീലിപ്പിട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പഠനം കഴിഞ്ഞു ജീവിതരംഗത്തുമുണ്ടാകുമെന്നും ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യന്തവിദ്യാർത്ഥികൾ പലരും വിചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കൈക്കൊഴിയിനാട് കൊണ്ടിരുന്ന ഈ അമ്പലത്തെ നമ്മുടെ സംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിയുടെ സാക്ഷാത്കീ സ്തൂപ്പിപ്പടമെന്നും നാം ചിന്തിക്കുന്നു. പൊന്നം വെള്ളിയും നവാനാടങ്ങളുമല്ല ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥംബത്തു്; പൂർവ്വത സംസ്കാരസ്ഥാനതം അഭയാലോചനാശാസ്ത്രം ആവർത്തിച്ചുവെക്കേണ്ടതാണു്. “അഖനമായ മനസ്സു ചിരാചിന്താ കൈക്കൊഴിയിൽ ശാഖയായിക്കൊ”ന്നു ഒരു മഹാൻ പ്രാചുര്യത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായ അന്താരാഷ്ട്ര ഐക്യവാദം പ്രദർശന
ഒരു സംസ്ഥാനത്തെയും സംസ്ഥാനത്തെയും തുടർച്ചയായ് പരിശോധി
ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ മാതൃഭൂമി ദിവസംതോറും അതിർപ്പാകും

ഒരു തൊട്ടിപ്പു. ആ തോരം നാളത്തെ പെരുന്തൊരാളെപ്പോലെയാണു
 യുവതിയുവാക്കുനാളെക്കു തോട്ടിൽത്തന്നെയോ" മൂന്നിങ്ങിടക്കു
 തു". യുവാവിനോടൊന്നിടത്തു യുവാക്കുവാൻ കൈയോ
 കൈയോ മരിക്കുകയോ യുവാക്കു യുവാക്കുനാളെക്കു നാളെപ്പോൾ
 തോട്ടെക്കു തോട്ടെക്കുനാളെക്കു നാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കു
 യുവാക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കു
 യുവാക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കുനാളെക്കു

[illegible]

ശ്രോതാക്കൾക്ക് ലഭ്യമാകുന്ന ഒരു സംഗ്രഹത്തെയാണ് ഇത് അർത്ഥം ചെയ്യുന്നത്. ബാലയുടെ നിരൂപണങ്ങൾ പട്ടുവീഴ് കരുത്തുള്ള ഒരു നിരൂപണവും പിന്നെ ഉദാഹരണം നൽകിവെച്ചു. പട്ടു

വിന്ന ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ തട്ടിയെടുത്താൽ ലഭിക്കാവുന്ന അതിയോളമായാണ് അവൻ മനസ്സുകൊണ്ടു കുറിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ ബാലന്റെ അഭിപ്രായം അവൻ തീരെ ഭംഗിച്ചില്ല. മറ്റും സംസ്കരിക്കേണ്ട ബാലനെ അയക്കുമായി ഒരു ശോകി, അമ്മക്കുറും അവിൽ അധികമായിത്തന്നെ പോയി. വിശവതെ പലവിധത്തിലുള്ള സാക്ഷാത്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ട് ജോസഫ് സമീപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്നു രാത്രി മുഴുവനും തൊഴുത്തിലിരുന്ന ആ പശുവിനെ പരിചരിക്കുവാൻ അവൻ തീർച്ചയാക്കി.

തൊഴുത്തിൽ ഉട്ടുനില്ക്കുന്നത് ഏതു പറഞ്ഞിട്ടും ജോസഫ് സമീപിക്കേണ്ട വിധത്തെ ഉറപ്പുനൽകി അറിയിച്ചു. വിശ്വതെക്കൊടുക്കുതിരുക്കുമ്പോൾ അവൻ അയക്കേണ്ടപോയി. ജോസഫ് ഏകനായി അമ്പകാരുത്തിന്റെ നിർദ്ദേശ്യത്തിൽ ഒരു പുരുഷിയിട്ടു നാൽപ്പത്തിയൊന്നു തൊഴുത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ബാലൻ അവിടെ ഏതു ചെയ്യണമെന്നതിനെയെന്നും ആക്കം തുടങ്ങിയ അറിവുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ രഹസ്യം അയാൾക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ അയാൾക്കുണ്ടാകുമെന്നും പറ്റു ചതുപ്പോക്കും എന്നു തന്നെ, തൊഴുത്തിൽനിന്നു ബാലന്റെ നിർദ്ദേശം, അവിടെയെ അയാൾക്കുണ്ടായി, തുടങ്ങിയും വിശ്വതെക്കു മനസ്സിൽക്കിടന്നു പുറത്തുവന്നതിനാൽ അവൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. പുരുഷനെ പാർപ്പിച്ചു കൂട്ടുന്ന പക്ഷം കള്ളൻ പാട്ടുണ്ടു് അവൻ പുറത്തുവന്നു. ഉടക്കുവരയെ അവൻ തൊഴുത്തിൽക്കൊണ്ടി. അവളുടെ കണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു അവൻ വിശ്വതെക്കുവെക്കു ചേർത്തു. പശുവിന്റെ സമീപം അയാൾക്കു അറിയിക്കുന്നു. വിശ്വതെക്കുവെക്കു അവൻ കറുത്തു സമയം അങ്ങിനെ നിന്നുപോയി. തൊഴുത്തിന്റെ ഒരു ചെമ്പരത്തിൽ അവളുടെ വരയ്ക്കു ചേർത്തു പരന്നു. ആ ബാലൻ മറയ്ക്കപ്പെട്ടു് ആഗ്നിസ്തംഭത്തെക്കൊണ്ടിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നതായാക്കിയപ്പോൾ അവനെ അവിടെയെത്തും കണ്ടില്ല. പശുപക്ഷംകൂട്ടം തുറന്നു തുറന്നു സംഭരിക്കേണ്ടതായൊരു അവസ്ഥയും സമീപം

മരണപീതാശയുടെ തുറന്നൊഴുത്തുതടയ ശക്തിയുണ്ടാകുമോ എന്നു ജോസഫ് സംശയിച്ചു. അവർ, തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മരണ ഭാവമെന്നത് എത്രക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ജോസഫിന് ഇതിനകം സംശയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ പ്രതീകങ്ങളുടെ നാശനശ്ശാദനം ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ് ജോസഫ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്. എന്നാൽ അന്തഃകരണത്തിന്റെ ആഴഗർഭനാശിച്ച് ഇട്കൂടാത്ത ഒരു ജീവിജീതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മരണപീതാശയെ ഒരിക്കലും പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ നല്ലപോലെ പഠിച്ചിട്ടുള്ള അത്ഭുതത്തിന്ററിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ സന്യാസം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള മനോഭാവവും ആഗ്രഹവും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വിനീതവും എന്നാൽ സ്ഥിരനിശ്ചയത്തെ കാണിക്കുന്നതുമായ കൈയ്ക്കൂട്ട് ജോസഫ് അറക്കുകയുണ്ടായി. എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനായി ഇരുവരും ഇരുവിരലായിരുന്നു.

“അവർ മേയ്ക്കുന്ന അറകൾക്ക് സന്യാസം സ്വീകരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളിലൊരാളെയും പൂർണ്ണസമ്മതമില്ലാതെ ഈ സമീപനീതിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഏതൊരു ശ്രമംകൂടില്ല. മേയ്ക്കുന്നതും സന്യാസത്തിനെയും തെളുത്തുന്നതിലേക്കു അനുഗ്രഹിച്ചയച്ച നിങ്ങളുടെ പാവനാപണ്ണങ്ങളും ഏതാനും ആവർത്തനം പ്രവൃത്തിക്കുതന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

രണ്ടു സന്യാസങ്ങളുടെ വേർപാടുകയും മനസ്സിനുള്ളിൽ മുറിയ്ക്കുന്നതിനായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. അപ്പോഴാണ് അവർ ഒരുമിട്ടുണ്ടാകുന്നത്. ഇരുവരും തമ്മിൽ സംബന്ധിച്ച് അവർ ഒരുമിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഭാവനാസാരം അതിനേക്കു അർത്ഥമാണ്. എന്നാലും അവർ നശിക്കപ്പെട്ടില്ല. ജോസഫ് ബാലകാലത്തു് അനുഭവിച്ചിരുന്ന മരണ സ്വാപ്നവൃത്തികളെയും കാതക്കായിൽ ചിന്തിക്കുവാൻ ഇടയ്ക്കി. മക്കളുടെ ഭാരതീയകലാപര്യടങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ആത്മീയതയെക്കുറിച്ചുമാണ് അവർ കൈകൾക്കി കണക്കാക്കിയത്. അതിനാൽ ഈശ്വരാനുഭവം സാധിച്ചു ലോകസേവനത്തിനായി ശീതയെക്കുറിച്ചു ഇരുവരും ആഗ്രഹിക്കുന്ന മുന്നോട്ടുള്ള സന്യാസത്തെയും

അവർ നടത്തുന്നിടനിയില്ലെന്ന് മറ്റുള്ള പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ചെല്ലൂത്ത്. ഗന്ധർവ്വ വേദികൾ അത്രയും പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർപ്പാക്കും അതോടൊപ്പം വേദികൾ കയ്യേറ്റാക്കും കണ്ടെത്തിയതിന്റെ നാലിൽ ഇപ്പോഴും ഇങ്ങനെയായി അമർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

നാട്ടും, വീടും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും വെടിഞ്ഞത് ഇരുപതു സൗകര്യങ്ങൾ ലോകസൗഹൃദത്തിനായി സന്യാസം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ആശയങ്ങളും ലോകത്തിൽ അനുകൂലമല്ലെന്ന്, അവയോടൊന്നും ലോകത്തിന്റെ അഭ്യുത്ഥാനത്തിനായിത്തന്നെ ഉണ്ടെന്നും സമാധാനം നേടുന്നതിന്, നടത്തേണ്ടതാകുന്ന യാത്രയെല്ലാം അതിന്റെ ഭീകരമായതും ലോകത്തിൽ കണ്ടുവന്നതെല്ലാം നിസ്സഹായം കഴിയില്ലായ്മയുള്ളതും ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സമാധാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനാശമാകി ലോകത്തെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിനായി വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇരുപതുവർഷത്തിന്റെ ഇടവേളയുടെ വിഴിപ്പിടിക്കുന്നത്, സമാധാനത്തിന്റെ ഈ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കാൻ കാരണത്തിന് ലോകത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

പരീക്ഷിക്കുന്ന പരീക്ഷണം പുരോഗമിക്കുന്നതിന്റെ ആശയമാണ് അതെല്ലാം അതിന്റെ അവിശ്വസ്യതയുടെ കേന്ദ്രമായി സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യോതിഷം ആ ആശയത്തിന്റെ അംഗമായിത്തീർന്നു. വൈദികപാണ്ഡിത്യം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജ്യോതിഷം സാമ്പത്തികമായിരിക്കും അതിന്റെ ആ ആശയത്തിലേക്കുകയറിയിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം സന്യാസം സ്വീകരിക്കാൻ പോകുന്നവർക്ക് കേട്ടപ്പോൾ ജ്യോതിഷം വളരെ സന്തോഷിച്ചു. വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്ഥാനത്തേക്കുവന്ന പാണ്ഡിത്യം അതെല്ലാം പൂർണ്ണമായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ 'ഇതി സമാധാനം' എന്ന നിലയിലാണ് ആശയമായി പരീക്ഷിക്കുന്നത്.

ആശയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നേരത്തെത്തുന്ന പേർക്കായി വേണ്ടുന്ന പുതിയ നാട്ടും സ്വീകരിക്കുന്നതിന് സാധ്യമാകുന്നു.

ആ പതിവനുസരിച്ചു ജോലിയാരംഭം, കൂനാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഡാമിയൻ എന്ന ഒരു പുണ്യപുരുഷന്റെ നാമധേയമാണ് എഴുതുന്നതെന്നു്. ആ സ്കൂൾ ഒരു സുഹൃത്തിലധിവേശ്യതയോടുകൂടി തുറന്നിരുന്നു. കാലാനുസരണമായി കഷ്ടതകൾക്കു് മേൽപ്പെട്ടു് വെട്ടുനാലു ആലുക്കുനാലുപേർ പൊതുവെ ജോലിയിൽ ഡാമിയൻ എന്ന പേർ ഏതാനും അനുചരന്മാരായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. നവകാലംകൊണ്ടു് കണ്ടു് വന്നതും അനുസരണവും കൂടുതൽ അഭ്യസിച്ചിരുന്നതിനു് വേണ്ടി, അവർ പതിവായുള്ള ജോലികളോടുകൂടി വളരെ നേർന്നു് അഭ്യസിച്ചു് വെട്ടുനാലുപേർ ഉൾപ്പെടുന്നതാണു്. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ഏതുതരത്തിലുള്ള ജോലിയും ചെയ്തു് കൈയടന്നിട്ടു് ഡാമിയനാണു് ഇതിൽ പ്രശസ്തം തന്നെയാണു്? പാപക്കാരൻ, അടിച്ചവരും, അലക്കുപണി മുതലായവ വളരെ സ്വാഭാവികമായിട്ടും ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ കൂടിയാണു് ഡാമിയൻ ചെയ്തിരുന്നതു്. ഏതു ജോലി ചെയ്താണെന്നും അവസ്ഥാനുസരണ ഡാമിയന്റെ മുഖം കൂടുതലും അതിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു.

ജോലിസമ്പന്നം കൂടുതൽ സുഖമനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു പുരോഹിതനാകണമെന്നു് ഡാമിയൻ തീർച്ചയാക്കി. പക്ഷെ അതിനുള്ള പണം ആരക്കിരുന്നതിനു് പത്തു് രൂപയിൽ നല്ലൊരു വസ്തുവതി അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിജയനഗരത്തെ വിവിധജോലികൾക്കിടയിൽ പുണ്യതോഷാഭ്യാസനും എന്തിനെന്നാകാം? ഡാമിയന്റെ പതിവുതന്നെയും അതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും നിർണ്ണയനാകും കണ്ടു്. അദ്ദേഹം ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ജ്യേഷ്ഠൻ ലത്തീൻ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം വായിച്ചു് അനൗപമം തെളിയിക്കുക. ഈ നീല ഏകദേശം നാലുമാസം തുടർച്ചയായും ഡാമിയൻ ആ കാലയിൽ ദൈവദൂതന്മാരും സിദ്ധിച്ചു.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ അനന്തരീതിയും പൊങ്ങമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വികാരവിചാരങ്ങളെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ, ലോകം മുഴുവനും കണ്ടുവന്നിരുന്ന സ്വാധീനമാക്കിയ ഡിസോർട്ടും ഉണ്ടാണു്. ആനന്ദംതന്നെ ഗീലിക്കുന്ന

നികാരികളെ സമീപിച്ചു സേവനത്തിനുള്ള ആ അവസരം ഏതൊക്കെയും. അടുത്തദിവസം അന്നു ഡാമിന്റേ കപ്പൽ കരവന്നു. പോകുന്നതിനുമുമ്പു മാരാപിറാക്കളോടും, സഡെപ്പട്ടവർക്കോടും യമൊപായുന്നതിനാണ" അദ്ദേഹമിപ്പോൾ സ്വഗൃഹത്തിലെത്തിയെഴിയിരിക്കുന്നത്".

സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ സമ്പന്നമാക്കിക്കഴിച്ച് ആ രാത്രിയിൽ ഡാമിയന്റെ റിമോക്കനസ്സിൽ ഉള്ളി അടിക്കാലത്തെ പല സംഭവ പരമ്പരകൾ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ബാല്യകാലത്തിലെ ആ മധുരനൃത്തങ്ങൾ സർപ്പസംഗ്രഹണിയാലിയായ ആ തന്റെ വർഗ്ഗവും സ്വപ്നസമയങ്ങളിൽക്കൂടിയും ആനയിപ്പിച്ചിരിക്കാം. സ്വരാജ്യത്തോടും, മാതാപിതാക്കൾക്കോടും സംഭവങ്ങൾക്കുള്ളതും അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ സ്നേഹമുണ്ട്. പക്ഷെ കുടുംബത്തിന്റേതും അതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളുടേതും പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം തുണിയിരിക്കാത്ത വിശ്വസ്യാപകമനുജ സമസ്തപ്പി സ്നേഹമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകദൈവിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായിത്തീർന്നത്. ആ മധുരനൃത്തങ്ങളെ അറക്കുന്നില്ലാത്ത ഡാമിയനായൊരു സാമൂഹ്യ മണ്ഡലം സാഹ്ചര്യം കലാപങ്ങളിൽ ചാർച്ചയായ പാവങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സമ്പന്നം കടന്നുവന്നതാണ് നാൾ നിറയുകയാണിട്ടുള്ളതെന്നും, അദ്ദേഹം മിഥ്യയാണെന്നു കല്പിച്ച് മരണമെന്നും, അതിനുള്ള അനുകരണവും, ആശ്ചര്യവും മാതാപിതാക്കൾക്കുമായിട്ട് വരുത്താനാണ് വന്നിരിക്കുന്നതെന്നും ഡാമിയൻ അവരെ അറിയിച്ചു. ഇത്ര കേട്ടപ്പോൾ പുതുവഴിയായ ഒരു മാതാപിതാക്കൾക്കുള്ള ഇടവരുത്തലാണ് കടന്നുവന്നത്. ഭൂമി തന്റെ പാതയെ പരക്കെപ്പോലെ തിരിയുന്നോ എന്നവരോട് തോന്നി. അവരെ അടുത്തുള്ള ഒരു കസേരയിലേക്ക് ചാർച്ച. എന്നു പറയുന്നതെന്നതിനെയും പിതാവും അമ്മിണി പകർച്ചയായി. ശോകപൂർണ്ണമായ ഈ രംഗം കണ്ടുനില്ക്കുന്നവരായെ പൂർണ്ണ ഇടവരുത്തലാക്കിക്കൊണ്ട് മരണമുക്തി കൈമാറി. നമ്മളുടെ വിളർച്ച മരണമുക്തി എന്നിങ്ങനെയായി. മരണമുക്തിയായ ആ കലാസമ്പന്നമാണെന്നും ആ രംഗം അവനെ

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള
ഡാമിയന്റെ പ്രതിമ

അത. “സപ്തലോകത്തിൽവെച്ചു നിങ്ങളെ വീണ്ടും കൊണ്ടുപോയിട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോട്” ഒന്നുകൂടി യാത്രപറയുന്നു. വാലു ക്കൊണ്ടു വിവരമായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ദൈവം അംഗീകരിക്കട്ടെ. ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു”¹.

ഇതെങ്ങപ്പോലെ സുഹൃത്തായ യാത്രാസൗകര്യങ്ങളൊന്നും അനുഭവിക്കാതിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ആപൽക്കരമായ യാത്ര കണ്ടെടുത്താണ് അവർ ഇട്ടിപ്പുറംഗതാഴ്വരയിൽ. ഗോദാവരപ്പുറത്തിൽ ഇടിയായിരുന്നു അവരുടെ യാത്ര. ആ സമയം സപ്തലോകത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നതില്ലെന്നു പലപ്പോഴും നമ്മുടെ യാത്രക്കാർ അറിഞ്ഞിട്ടു. ഇതിനിന്നുവരുന്ന ഉഗ്രകല്പാലങ്ങൾ അവരുടെ കപ്പലിനെ വിഴിഞ്ഞിടുകയുമോ ഏതെങ്കിലും പലപ്പോഴും അവർ സംഭവിച്ചു. ഒന്നാലിപ്പിക്കുന്ന സമയം തന്റെ വീചികൾ കൊണ്ടു കപ്പലിനെ കാനിയാക്കിക്കൊണ്ടും യാത്രക്കാർ ഭയപ്പെട്ടു. അവർ ഇങ്ങനാലും പുറപ്പെട്ടുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കൊളിളകിയ ആ സമയത്തിലും ഡാമിന്റെ മേൽപ്പു പ്രശ്നമായിരുന്നു. മേൽത്തടിയുടെ വക്കുകൾക്കിടയിൽ ആ സന്നിദ്ധാവസ്ഥയിൽ പൊലും ഡാമിന്റെ സഹായത്തോടെ അറിയിച്ചു. ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടും പരിചരിച്ചുകൊണ്ടു കപ്പലിൽ താമസം. ഒരു യാത്രക്കാരന് ഏതെങ്കിലും ഒരു സൗകര്യമുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതു സ്ഥലവും സഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി കാണപ്പെട്ടു.

1864 മാർച്ച് 19-ാം- ഹോണോറബിൾ ഇന്ത്യയിലെ പെൻഷൻഡറി അവർ സമഗരമായി. ഹോണോറബിൾ നഗർ സർവ്വീസ് വിട്ടു ചീഫ്സെക്രട്ടറിയുടെ കൗശലമാണു്. പ്രസ്തുത ചീഫ്സെക്രട്ടറി “ഹോണോറബിൾ” എന്നൊരു പദനാമവും കൂടി ഇല്ല. കൂലിപറന്നു കിടന്നു കണ്ടുപിടിച്ച ആ ചീഫ്സെക്രട്ടറി സന്നദ്ധനായിത്തന്നെ അങ്ങനെയിരിക്കിയിരുന്നതും അതിനു 6406 കൗശലത്തോടെ വിസ്താരമുണ്ടു്. ഡാമിന്റെ പരിസരവനം കൊണ്ടു പരിശുദ്ധമായിത്തീർന്നു ‘കോളാക്കോ’ ഈ ചീഫ്സെക്രട്ടറിയിൽ ഒന്നാണു്.

നമ്മു് ഭാഗ്യമുണ്ടാരുതു്. ഏകിലധികം ഗ്രാമങ്ങൾ കണ്ടിച്ചുട്ടുകയുണ്ടാരു് "പുറ" എന്ന പ്രദേശം. അവിടെ ദൈവമന്ത്രങ്ങളോ വിദ്യാലയങ്ങളോ പരിഷ്കാരങ്ങളായ കലാകലകളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അഗതിപര്യടനം, കടലാശ്ചരണം എന്നിവയാൽ നിരവധി നാശങ്ങൾക്കു് ആ ഭാഗ്യം പലപ്പോഴും ഇരയാകാറുണ്ടു്. പുന അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിത്തന്നതിന്റെ പ്രയാസം കാരണം അട്ടിമറവാർഷികങ്ങളുടെ അവസരമാണു്. ഡാമിയൻ പ്രവൃത്തു് ദൈവധാരാവി നാണകൾപ്പോലും പലതും അട്ടിമറയെ സഹായിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകി. അട്ടിമറ ആ കഗ്രാമങ്ങളിൽ ദാമവാദനങ്ങൾക്കായിരുന്നു. ഗ്രാമീണരുടെ മനസ്സിൽ തടിച്ചുതുടുകയെന്ന അന്ധവിശ്വാസത്തെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ആരമീകവും, പ്രൊക്കിരവുമായ ആവശ്യങ്ങളിന്നെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായും തുളുമ്പുന്ന ആ അപസർ സന്നദ്ധനാകാമിരുന്നു.

അന്യന്മാരെ സഹായിക്കുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ അനേകമായി ഉണ്ടാകാറുണ്ടാരു് അട്ടിമറ നടന്നിരുന്നു. ആ കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം മനോ അനുഭവമോ ഉള്ള വ്യക്തികൾ കഥാകൃത്തുക്കൾക്കായിത്തന്നിട്ടു. ഒരു കഥയും അട്ടിമറ കണ്ടിച്ചുട്ടുന്ന കഥാവി ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ പുരോഹിതൻ കൃതിയടങ്ങുന്നപോലെയായിത്തന്നെ അവിടുത്തെ ജാതരം അനേകമായി നടന്നു കഴിച്ചുപറ്റുന്നതാണു് ആരോ പറഞ്ഞു. ഡാമിയൻപോലെയുള്ള ഒരു കർമ്മധാരി പ്രവൃത്തിരംഗത്തിലുള്ള കർമ്മധാരി തുടിലപ്പോൾ എന്തു കേൾക്കണം? ആ ഗ്രാമത്തിലെത്തുവാനുള്ള മറ്റും അനേകിച്ചപ്പോൾ, അടുത്തുള്ള ഒരു കരയിൽനിന്നായിത്തന്നെ അവിടുത്തെ മനസ്സിലാക്കി. ഒട്ടും താമസിക്കാതെ ഡാമിയൻ കർമ്മധാരി ഒരു സ്ഥലത്തുകെട്ടി, കൈകൾ മുക്കിയിട്ടുണ്ടാണെന്നായിട്ടു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭാഗത്തു ലക്ഷണവും അവിടെ കണ്ടില്ല. അപ്പോൾ വേറെ ഒരു മലയാണു് കണ്ടു. അതും അട്ടിമറ കരയി, ഗ്രാമത്തിൽ? വളരെ ഉറപ്പാർ മനോരമ മല അട്ടിമറയായിത്തന്നെ തുടിലുകാണുന്നു. തെല്ലും നിരന്തരമായാകാതെ അട്ടിമറ ആ നാളിൽ

മലയും കയററവൻ തുടങ്ങി. ഡാമിന്റെയ്ക്കു ചെരിച്ചു ചെറുചെടികളും
 ഞാളും തുടങ്ങി. കല്ലും മണ്ണും ചെറുതാക്കുന്നതിനാൽ പാട
 ഞാളിൽനിന്നു ചേർന്നു പുറപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ഉദ്ദേശിച്ചുപുറപ്പെട്ട
 കാര്യം സാധിക്കാതെ ചിതറുന്ന സ്വഭാവക്കാരനല്ലാതിന്നു
 ഡാമിന്റെ. ഉയർന്ന കരിംപൊക്കമുണ്ടാകുകയും ആ മലയും
 കയറിയിറങ്ങി, ഒടുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെ
 "അത്യാവശ്യം ദൈവം സേവനംകൊള്ളാം ചെയ്തുകൊടുത്തു" അദ്ദേഹം
 അറിയിക്കുന്നതും തുടങ്ങി.

ഇതായിരുന്ന തിരമാലകളോട് ധീരതയോടെ പ്രവേശി
 ചെല്ലുന്നതും നിസ്സഹായതയുടെ ഡാമിന്റെ രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരി
 കൽ അദ്ദേഹം കടലോരത്തു് എന്തോ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു നൽക
 ക്കാതിരുന്നു. അപ്പോൾ കൽ അകലെ ഒരു ചെറുവള്ളിക്കെത്തിട്ടു
 തിരമാലകൾ അഴിക്കുന്നതുണ്ടു്. ആ തോണിയിൽ അകൽ
 എടുത്തുപോയിരുന്നു. താഴെക്കൽ തീരെ പരവശമായിരുന്ന
 ഇവയുടെ ശോണി മുക്കലും മുക്കിക്കൊണ്ടു. ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടു
 ഡാമിന്റെ കടലിലേക്കു കിടന്നുചാടി; നീന്തിയപ്പോൾ തോണിയെ
 വലിച്ചു കയറ്റപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദിവസങ്ങൾക്കുപുറം അതി
 ക്കിടന്നതും ഒരു താഴെക്കൽനിന്നു തോണിയെ എടുത്തുപോയി ആ
 ചെറുതോണിയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഡാമിന്റെ അകൽ കണ്ടുകൊണ്ടു
 താഴെ കയറ്റപ്പെട്ടതോണിയിൽ അകൽപ്പോലെയും സമുദ്രം
 വിട്ടുനീക്കപ്പെട്ടുചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 4.

കിഷ്കിന്ദേരം

കിഷ്കിന്ദേരത്തെ കരസ്ഥമാക്കി കൗന്തിനെന്ന ഒരു കോല രാജാവിനാണു കഷ്ടതാഗതം. മീമ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോഴുള്ള കൗന്തിനാണു് പരമ ഇരട്ടിപ്പുകാരനെ ഗുഹയിൽ ഈ രോഗത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എമ്പ്രാന്തക്കാർ, ഗ്രീക്കുകാർ, റോമാക്കാർ എന്നിവരെ പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഈ രോഗത്തെ വളരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമ നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു. ആധുനികകാലത്തുള്ളി അതു വെല്ലുവിളിച്ചു കഷ്ടതാഗതത്തിന്റെ പരമശത്രുവാണു് നിവൃത്തിയുള്ളതും. ഈ രോഗരോഗത്തെ നഷ്ടമായ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ യാതൊരു ചികിത്സാപരസം നാളിതുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.

കൗന്തിനാദിതിരെന്നാണു് ഈ രോഗത്തിന്റെ മനോഹരമായ പേരിനെ വിശദീകരിച്ചുപോകുന്നത്. സുരഭാണിയെ തൃശിമനാമ്പാസിയെല്ല മുക്കും ഈ രോഗകര്യത്താൽ വിഴുങ്ങിക്കൊല്ലത്തുവെന്നു ചരിത്രപാഠങ്ങളെക്കുറിച്ചും. കൗന്തിനാദിതിരെന്നു വളരെ ഫലപ്രദമുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണല്ലോ. പ്രസ്തുത തീരപ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെ് കഴുകിയിരുന്ന ജലപ്രവാഹമാണു് ഈ രോഗത്തിന്റെ ബീജങ്ങളെ വാരിവിതറിയതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിജീവിക്കുന്ന ഉണ്ണവും അണുവും ഇടയവൻ കാലാവസ്ഥ, മനങ്ങളുടെ കൂട്ടമായി

ട്ടുള്ള താമസം, അസാധാരണങ്ങളായ ഭക്ഷണങ്ങളും, വലിയ മത്സ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും, എന്നിവ പ്രസ്തുത രോഗബീജങ്ങളുടെ സ്വഭാവമുള്ളവയെ വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആധുനികവൈദ്യശാസ്ത്രം പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാരണങ്ങളൊന്നുംതന്നെ അതിവേഗസംഹാരകരുടെയായി നില്ക്കാതിരിക്കാനുമാവുന്നതല്ലെന്നും ഈ രോഗം കടന്നൊഴുതിപ്പിടയ്ക്കും. രോഗാണുക്കളുടെ ശീതമായ സ്വഭാവം മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ ആധുനികവൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യശരീരത്തിൽ അതു ചെയ്യുന്ന രോഗങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ അതിനിരോധനം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രം ഇപ്പോഴും പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ഭരതരോഗത്തിന്മേൽ ചികിത്സാശുദ്ധിയും സമ്പാദിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഭിക്ഷുഗോത്രങ്ങൾ സാധിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

അപ്പോൾക്കുതന്നെ പറയുന്ന അവലോകനവും അപ്പോൾക്കുതന്നെ പ്രാചീനരഹസ്യങ്ങൾ കുഴിച്ചെടുത്താണ് കണ്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ഈശ്വരഭാവത്തിന്റെ ഹൃദയമായിട്ടുണ്ടാകുന്നുവെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചപ്പോൾ പ്രതികരണങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു വെച്ചു. പ്രവൃത്തികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രവൃത്തിരോഗത്തിനനുയോജനം നില്ക്കുന്നതാകാൻ ഈശ്വരഭാവം ഹൃദയമായിരുന്നു. അവരെ പുരോഹിതന്മാരെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ രോഗം അറിയപ്പെടാത്ത പടനാലിപ്പിടാതിരിക്കുന്നതിനാലാണ് എല്ലാ മുൻകരുതലുകളും അവർ വേണ്ടവിധം ചെയ്തിരുന്നതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ബി. സി. 1400, 800 എന്നീ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ, പേർഷ്യ, എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഈ രോഗത്തിന്റെ നൂതനരോഗങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രം പറയുന്നു. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ എന്നു മുതൽ ഈ രോഗം അലഞ്ഞുവന്നുവെന്ന് ഖണ്ഡിതമായിപ്പറയാൻ ചരിത്രരേഖകളില്ല. ഇതിപ്പോഴും രാജ്യങ്ങൾ കടന്നുവന്നു വരുന്നുണ്ടെന്ന് യൂറോപ്പിൽ ഈ രോഗത്തിന്റെ വിത്തുവിതച്ചതെന്നാണ് പരക്കെ വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നത്. ക്രിസ്തു

[illegible]

- ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം സംഭവിച്ചതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് പരിശോധന നടത്തണമെന്നും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപടിയെടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഏകദേശം മുൻകരുതലുകളാണ് ഇവയെല്ലാം. സമുദായത്തിൽ ഒരു കിഷ്ടരോഗിക്ക് യാതൊരുവകാര്യവുമുണ്ടാകാതിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കേവലം കൃത്യമായവനെപ്പോലെയാണ് അയാളെ കരുതിയിരുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് ഈ രോഗത്തിന്റെ ബീജങ്ങൾ ശാരീരികമായിത്തന്നെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ആദ്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. രോഗം നമുക്കു രോഗത്തിൽ പെട്ടുപിടിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നു ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു അവിടെയുള്ളവർ നയിച്ചിരുന്നത്. കിഷ്ടരോഗം ഒരു പക്ഷാഘാതമായിത്തീർന്നു വിചാരം പോലുമില്ലാത്ത അവർ രോഗികളോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്നു. ഒരു പാത്രത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുക; രോഗികൾ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കൾ അവർക്കുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുക; ഒരു ശവശരീരം കിടക്കുക മുതലായവ രോഗം ക്ഷണത്തിൽ മരണമുണ്ടാക്കും പക്ഷത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെ ശുദ്ധീകരണത്തിൽ തീരെ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകാതെ ഒരു ജീവിതം തുടർന്നുവന്നതുകൊണ്ട് കിഷ്ടരോഗം ആരാജ്യമുണ്ടാക്കും വ്യക്തിയായി. ഹാമ്പായി പ്രവേശിക്കുകയും മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും രോഗം അതിന്റെ വേഗത്തിൽ നാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം ഇല്ലാത്ത രോഗികൾ നിരവധിപ്രകാരമായി പറ്റം തള്ളപ്പെട്ടു. കടന്നുപോയ പെട്ടെന്നുപിടിച്ചിരുന്ന രോഗത്തെ കടന്നുപോയ രോഗത്തെ മാറ്റിയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല; ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന അവയെ സ്വീകരിക്കാൻ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് വീണ്ടും അവരുടെ ശരീരവും മരണവും ഒരുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു തുടങ്ങി.

ഹാമ്പായി പ്രവേശിക്കുന്നതും മറ്റും കിഷ്ടരോഗത്തിനായി നമുക്കുണ്ടാകുന്നത് ഗവേഷണത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. രോഗത്തിന്റെ ശീശ്ശുഗതിയെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ സാധിക്കാതെ വീശ്ശുഗതിയിൽ അതതുരോഗികൾ പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നുവെന്ന് അധികാരികൾക്കു മനസ്സിലായി, ഇതിനുള്ളവരുടെയും ആ ഭയപ്പെട്ടവരുടെയും

കിരയാകാതിരിക്കട്ടെയെന്നു കേട്ടിട്ട് അവർ അതികർഷശക്തനായ നാളികളെടുത്തുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. “താഴെത്തുള്ള സകല കുഞ്ജരോഗികളേയും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു തൊട്ടോക്കോ ചിപിന്റെ ഉത്തരപ്പുഴുക്കളിലേക്കു മാറ്റുന്നതിന്നു ഗവൺമെന്റ് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പതിനാലു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ സകല കുഞ്ജരോഗികളും ആരോഗ്യവകുപ്പയിടുത്തുവാൻ ആപ്പീറ്റിൽ പാഴാകേണ്ടതാണ്”. എന്നൊരു കല്പന അധികാരികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

തോഗത്തിന്റെ കൂടുതൽ വിജയത്തെ ഭയപ്പെട്ടവർ ഈ കല്പന പര്യാപ്തമാക്കിയെങ്കിലും അതിന്റെ പടിയിൽ കിടന്നു വീഴ്ചയുണ്ടെന്നു വർഷം നൂറുതാളം മുമ്പും അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. രോഗികളെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കപ്പൽ കയറ്റി തൊട്ടോക്കോയിലേക്കു തള്ളിവിടുക എന്നല്ലാതെ അവരുടെ കശുവണിയിൽ ഏതെങ്കിലും ശുദ്ധ ചെലുത്തുവാൻ ഗവൺമെന്റ് ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നു. അവക്കുവേണ്ടു റീട്ട, കേക്കറും, വസ്ത്രം, മോശം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഭരണാധികാരികൾ പരിപൂർണ്ണതന്നെ ഭീക്ഷിച്ചു. ചന്തക്കിട്ടുറത്താൽ തൊട്ടോക്കോ ചിപ് കുഞ്ജരോഗികളെ മീമ്പാറാക്കു കഴിച്ചുയുടുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷാഗമാവിത്തീർത്തെന്നു പറയാം.

ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രസ്തുത കല്പന കുഞ്ജരോഗികളെ കൂട്ടംകൂട്ടം തൊട്ടോക്കോയിലേക്കു ചവുട്ടിത്താഴ്ത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. കിടന്നവരുടെ തണലിൽനിന്നു അവരെ പിടിച്ചുമാറ്റിയപ്പോൾ മീവിത്തലിലുള്ള ആശയത്തെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. തോഗത്തിന്റെ ഭീകരത ഭയപ്പെട്ടു വന്നു. ഗുഹത്തറക്കുള്ളതിനേക്കാൾ നികൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥിതിയിലേക്കു അവരെ അധികാരികൾ മാറ്റിത്താഴ്ത്തപ്പെടാൻ ഉറപ്പുണ്ടാക്കി മഹിമാവിനെക്കുറി വിസ്മയിച്ചു. അവർ ഭീവിച്ചതിൽ അതിരയില്ലാന്നില്ല.

കുഞ്ജരോഗികളുടെ ഭാവി വരുതെ ഭയപ്പെടുന്നതിന്നിടമെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കി, ഭരണാധികാരികളോടു ആവലാതി നോക്കി

കണ്ഠയിൽ പൊഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ യാത്രക്കൂപം ഡാമി
 ന്റെ പുറത്തായി ആഴമായി പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. മൊട്ടോ
 ക്കൊരു ഉണർത്തിയുള്ള ഗുഹയ്ക്കുള്ളപ്പോലെ ജീവിച്ചു, ഗുഹയ്ക്കുള്ള
 പ്പോലെ മരണമടയുകയല്ലാതെ ആ പാവങ്ങൾക്കു മറ്റു ഭാഗ്യങ്ങളോ
 ണിയില്ല. ആ നിർഭാഗ്യവാന്മാരായ നാഗികൾക്കൊണ്ടി ഡാമി
 ന്ൻ കരൻ ജീവനൊപ്പം കൃഷിക്കാൻ ഉത്തമമായിരുന്നു.
 അതിനുള്ള അർത്ഥസാഹചര്യങ്ങളെ ഡാമിൻ സ്വന്തം
 പ്രതീകിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്രതീകിതമായി കൈവ
 ന്ന സന്ദർഭത്തെ ഡാമിൻ കൈവെട്ടിത്തരിച്ചു. മൊട്ടാന്റെ
 പക്ഷെന്തിന് അരുത്തിന്റെ അടുത്തും, മൊട്ടാക്കോമ്പിലേക്കു
 പുറപ്പെട്ടതിനു ശേഷം നാം ഭൂതകേന്ദ്രത്തിൽ കണ്ടത്.

8039 5.

62063 06-600

[illegible]

ചോളംകുടുംബം ചേർപ്പിൽ ഡാമിനറെ തുറിച്ചുനോക്കിനിൽക്കുന്ന വിഷമപ്പൂക്കളുടെ ശരിയായ ഒരു രൂപം കണ്ടാൽകൂടാതെ അവയുടെ വേണ്ട സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കാൻ അദ്ദേഹം എത്രയധികം ശ്രമം അനുഭവിച്ചുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. 1873 മെയ് മാസത്തിലാണ് ഡാമിൻ ചോളംകുടുംബം ചേർപ്പിൽ ആദ്യമായി കാണുകയെന്നത്. പരിമിതമായ നാളെങ്കിലും ഭവനവും അവിടെ അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടു. മിക്കവാറുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റായ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. കണ്ണടയ്ക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന നീണ്ടുറിക്കിട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ മനുഷ്യരൂപംപോലും നഷ്ടമായ ചില വികൃതകോലങ്ങളെയാണെന്ന് ഡാമിൻ ആദ്യമായി

മെങ്കിൽ ഡാമിയൻ ജോളോക്കോയിൽ ചെന്ന അവാസത്തിലെ സ്ഥിതി ഏതു പരിതപകരമായിരിക്കണം! അതും കൂട്ടുകാരൊടു കൂടിയാണു ഡാമിയൻ രോഗികളുടെ വീടുകൾ കാണുവാൻ പുറപ്പെട്ടത്".

ഡാമിയൻ ഒരു ഐദികനുംകൂടിയായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മപുണ്യങ്ങൾ കണ്ടുകയറ്റി, വാലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. രോഗികളുടെ ശാരീരികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതൊക്കെപ്പോലെന്ന അവരുടെ ആത്മീയസംസ്കാരത്തിനും അദ്ദേഹം പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ശുദ്ധിയാവശ്യമായും ഇരുളടഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളും മുള്ളുചുവന്നപ്പൊഴുണ്ടായ നൈരാശ്യം അവരുടെ കർമ്മബലത്തെ ഭക്ഷിച്ചും കണ്ടു കഴിഞ്ഞു വന്ന ഡാമിയൻ മരസ്സിലാക്കി. രോഗശമനത്തിനും, സുഖത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന വന്ധുക്കളേയും വേഷാലമാടെ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത ഉയർത്തേണ്ടതും ആദ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാലും അവരുടെ ശരീരങ്ങളെയും ആത്മാവുണ്ടായും ഒരുപോലെ പരിചരിക്കുവാനും, അതിർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു ഏതു ക്ലേശങ്ങളെയും വീരതയോടെ സഹിപ്പാനും സന്നദ്ധരായിരിക്കാൻ്റ് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടിറങ്ങി.

മരിക്കാനുചകാ കത്തിനിറങ്ങി അവയിൽ പലരും ഇലകളും മേഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏതാനും കുതിലുകൾ ആ ഭവിലിൽ അവിടവിടെ ധൂളിയായിരുന്നു. മഞ്ഞും വെമ്പിലും പുൽക്കൊതിരിക്കുവാൻ അവ ഏതൊരുപകരിച്ചുപോകിലും അവയുടെ താളമെത്തിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കഴുപ്പൊഴുതി വെള്ളം അകത്തു കെട്ടിനിർത്തിരുന്നു. ഇതരം പൂക്കിഹിറങ്ങളും, ഔഷധം വീശുന്നതുമായ ചെറുകിടിലുകളിലാണു് അനേകം രോഗികൾ ഒത്തിച്ചു പാർത്തിരുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ജീവിത സുഖസൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതാൽ ഈ ചെറുപ്പൊളിൽപ്പോലും അതരകിട്ടാതെ കരച്ചുവട്ടിലും കരം കിട്ടുന്നു മഞ്ഞും മഴയുമെല്ലാകളും രോഗം പൂർണ്ണമായി വാലി

ച്ച മരണത്തിന്റെ മടിയിലേക്ക് തുഴഞ്ഞിരുന്നവരുടെ കയ്യുറവി
യി ചിന്താതീതമാണല്ലോ.

മൊളോക്കോ, ദുസ്സഹദരിതങ്ങളിലും ദുരൂഹങ്ങളിലും
സമരമോയിങ്ങീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു കാലത്താണ് ഡാമിയൻ വെല
യാരംഭിച്ചത്. രോഗികളുടെ ആത്മീയവും ശാരീരികമായ ജീ
വിതയ്ക്കെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് യാതൊരു കൂലവും തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിട്ടു.
ജനബോധത്തിനും ആചാരത്തിനും അവരുടെ ജീവിതരീതികളെ ബ
ന്ധം കുറയ്ക്കുകയും കൊല്ലത്തക്കതെന്ന് പലതുകഴിഞ്ഞു. ദിവസം
പ്രതി വലിച്ചുവന്നിരുന്ന അവരുടെ കയ്യിൽ പീഡകൾക്കു സമാ
ധാനം ലഭിക്കുമെന്നു വ്യാജമായിച്ച്, അവർ അനീതികരങ്ങളാ
യ പല ആനന്ദങ്ങളിലും മുഴുകിയിരുന്നു. പക്ഷെ അവ അവരെ
തുടങ്ങൽ ശ്രദ്ധയോടെയും അന്തിമിതകരമായും ചെയ്തു. ദുരിതങ്ങ
ളെ കുറച്ചു സമരങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിസ്മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അ
വിടെ സമരമായി വളർന്നിരുന്ന ഒരു രംഗം ഡെമിക്ളുടെ വേരിൽ
നിന്ന് അവർ കടും വാതിൽക്കൽ കിട്ടിയിരുന്നു. ഇവരുടെ
ശാരീരികതയും ആത്മബോധവും അപേക്ഷിച്ച് അധഃപതിപ്പിച്ചു.
അതിജീവിക്കുന്ന അവരുടെ മദ്യപാശാസത്തി പല അധർമ്മങ്ങളെ
മൂലക്കു അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ കൃത്യമായ ജീവിതം
നയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് രോഗം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏകദേശം
രണ്ടായിരത്തോളം കുഞ്ഞുക്കൾക്കു മൊളോക്കോയിലേക്ക് അയ
ച്ചിരുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ പത്തുനൂറും കൃത്യ
മുണ്ടായിരുന്നു.

തന്റെ അവിജീവിതത്തിന്റെ ദീകരണമോയിങ്ങീർന്നിരുന്ന
ഒരു ദുർഗ്ഗാഭിമുഖീകര ഡാമിയൻ ഒരു പുറംനടന്നു നല്ലപോലെ പ
രിഭവമായിച്ചു. എങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിക്കു തയ്യാറാ
യതായ രോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം കണ്ടു. കുഞ്ഞുക്കൾക്കു മനസ്സുതന്റെ 'ശ
രീരത്തിൽ വെള്ളംവെക്കുന്ന നിരവധി ദുരിതങ്ങളൊക്കെ' ഒരു മഹാ
സ്വാമിയുടെ ഏകദേശം കേൾ. അവിടുത്തെ ദുഷ്ടതയിലേക്കും ഒരു

റി ഡാമിയൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ മരണത്തിന്റെ
 മടിയിൽ കിടക്കുന്ന തന്റെ മകൻ അവസാനകാലങ്ങളെ ചെറുപ്പ
 തിനായി ഒരു പട്ടകിഴവി അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

ഇരുളടങ്ങിയ ദുർഗ്ഗന്ധം സമൃദ്ധ വിശിഷ്ടങ്ങളിലിരുന്ന ഒരു
 ചെറുപ്പനരിലാണ് മോശി കിടന്നിരുന്നത്. ആ മോശിയുടെ
 മീമ്പൻപോലെ അണയാൻപോകുന്ന ഒരു പുരുഷിപ്പിട്ടു പാട്ടുവിളി
 ക്ക് അവിടെ എത്തിത്തന്നു. അതിന്റെ സഹായത്തോടെ ആ
 കട്ടിലിന്റെ തനിമയും അദ്ദേഹത്തിന് കാണാൻ സാധിച്ചു.
 അത്രെ പലയിടത്തും വെള്ളം കെട്ടിനിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ അ
 റികളുടെതന്നെ ഒരു കീറപ്പാക്കയിൽ മോശത്തിന്റെ മൂർത്തം മുഴുവൻ
 മോശ ഒരു മോശി, ശരീരം മുക്കാലും ദ്രവിച്ച് ഒരു മാംസപിണ്ഡം
 പോലെ കിടന്നിരുന്നു. മോശി ഡാമിയനെ കണ്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ
 ആസ്ഥാനമരണന്റെ അരികത്തു മുട്ടുകുത്തി കുറച്ചുസമയം പ്രാർത്ഥിച്ചു.
 മോശിയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും പരന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധങ്ങൾ
 കെട്ടിത്തു നില്ക്കുവാൻ ഡാമിയൻ നാനാകയ്യെടുക്കുകയുണ്ടായി. പാദ
 ങ്ങളെ മൂടിയിരുന്ന തുണിനീക്കിയപ്പോൾ ഡാമിയൻ കുറച്ചുസമയം
 നിന്നാലയിൽക്കിടക്കുന്ന നിസർപ്പാതി. മീമ്പൻകുപ്പോൾ ചീത്ത
 ടിയുന്ന ഒരു ശരീരം അദ്ദേഹം ആശ്ചര്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.
 അതിനേക്ക് പുഴക്കരം കാണിക്കുന്നിരുന്നു. ഏതൊരു അസ്സനാക്കോ
 ട്ടുകി, വൃദ്ധയുടെ ദിനരാത്രങ്ങളൊന്നും വശവെക്കുക ആ ദിന
 കാലന്റെ ആത്മാവ് അനന്തതയിലേക്കു പറന്നുപോയി. ഡാമി
 യൻ കുറച്ചുസമയം അവൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ശേഷം
 തേങ്ങിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൂമയെ സഹോപസ്ഥിപ്പിച്ച്
 അവിടെനിന്നും പോയി. ഇങ്ങനെ ആദ്യത്തെ ദിനസംഭവം
 ഡാമിയൻ സ്വാഹപരമാണ് അന്റെ മീമ്പിനും സമരംകിട്ടു.

അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ഒരു വലിയ വൃക്കത്തിന്റെ ചുവക്കാരി
 അന്ത ഡാമിയന്റെ കല്ലിലാലേവരും. സ്വന്തം തലമുക്കുവാനൊ
 റികമില്ലാത്ത ലോകത്തോടു പ്രസംഗിച്ച തൃഹവര്യനായ കൃഷ്ണ

വിന്റെ അനൗചിത ഇതിലപ്പുറമെന്തുവന്നു. ആവശ്യമുള്ള ശാസ്ത്രപരകണങ്ങളോ മാറുവാൻ വേണ്ട തുണിയോ കയ്യാടാൻ സേവനം ചുമ്പാറാകുമായി സമീകരിച്ചു, കിണ്ണരോഗികൾ കണ്ണമുള്ള ഒരു സമയത്തെങ്ങു ജീവിക്കാലും മുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ധീരനായോടെ ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ ഒരു മഹാത്യാഗിക്കും, വൃക്കച്ചവടു വേദന മായി ലഭിച്ചതിൽ അതിശയിപ്പിക്കാറില്ല. പലക്കു അവിടത്തെ സ്ഥിര അനുഭവിക്കാത്ത ഏറ്റവും കൂടിയതും ഡോക്ടറെ കൈമാറി തരയിട്ടല്ല ഒരു ശത്രുവായിട്ടാണ് കയ്യിരുത്തു്. ഒരു രാജാക്കന്മാരിൽ “അന്നത്തിൽ തുറൽ നിറച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടു ചിത്തന്ന പട്ടുകിടക്കയ്ക്കുതൽ” എന്നൊരു അദ്വൈതം ഗമിച്ചിരുന്നതിൽകൂടി അന്ന പരൽക്കുണ്ടു കരാളരൂപത്തോ അദ്വൈതത്തിന്റെ വിശുദ്ധതയെ ശബ്ദപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

സമ്പന്നങ്ങളെയും സമ്പന്നിയാക്കിയതും പരിത്യജിച്ചു, മരണത്തിന്റെ താഴ്വരയെന്ന പാശത്തു ലോകം തള്ളിയിരിക്കുന്ന തൊഴുത്തൊരു കീഴിൽ, സമ്പന്നിയാക്കിയതും നിന്ദയുടെ മടിയിൽ വിശുദ്ധം കൊള്ളുന്നതും, ഡോക്ടർ ഒരു വൃക്ക മാറിയിരുന്ന വിശുദ്ധരഹിതനായി ചിന്തിക്കുകയാണ്. ആ മഹാത്യാഗിയെ അനൗചിത നകത്തുണ്ടും കണ്ണനീർ തുടിച്ചുണ്ടാക്കും. ചുറ്റും കൂടിയ കൂടിയതൊക്കെയും തൊഴുത്തൊക്കെയും മഹാത്യാഗിയെ കയ്യാടുന്നതൊക്കെയും മറച്ചിരുന്നതു് അദ്വൈതത്തിന്നു് ആശ്വാസമുള്ളിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു മാറിയിട്ടുള്ളതും അദ്വൈതം ഒരു കണ്ണാടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സാദൃശ്യവും കണ്ണനീരുമല്ലാതെ അദ്വൈതത്തിൽ ഒരു കണ്ണാടിയാകേണ്ടതെന്നു സാധിച്ചിരിക്കയില്ല. ആ രാത്രിയിൽ അദ്വൈതത്തിന്റെ മനസ്സിൽ മറിക്കുന്നതൊക്കെയും ചിന്താപരമ്പരകളുടെ രൂപമെടുത്തായിരുന്നു എന്നു ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടും. മാറിപരിപാടിയിട്ടുള്ളതൊക്കെയും രൂപം അദ്വൈതം തന്റെ മനസ്സിൽ കയ്യാടുന്നതായിരിക്കും. പ്രകൃതി ഏല്പുവെക്കും സൗജന്യമായി നൽകുന്ന നിന്ദപോലും ഡോക്ടറുടെ നല്ലൊരു അനുഭവം രാത്രി അങ്ങനെ കടന്നുപോയി.

00000000000000000000000000000000

adamo.

മെളോക്കോയിൽ വളരെ വലിയ വിഷമപ്പൂക്കൾക്കു വരകിയൻ സമാധാനം കാണണമിരിക്കുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹത്തെ ക്രമമായി തുറിച്ചുനോക്കി. കിഴക്കിന്റെ പാലാത്തം, ഇന്ത്യയിലെ പാലാത്തം പോലീസ് മേധാവികളും മെളോക്കോയിൽ നിന്നും പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രം സാധിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളെയാണ് ഫോട്ടോയൻ എടുത്തതിൽ അടങ്ങിയവയെന്ന് പോകുന്നത്. പുറത്തുള്ള വാർത്തയെ സഹായവും പ്രതീകിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ചന്ദനത്തിലാണ് പരിശോധനയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിനായി മാർഗ്ഗം. എന്നാൽ വെറും ആ കർമ്മമായിട്ടുള്ള എടുത്തതിലേയ്ക്കെ ആട്ടിപ്പുറം പാലാത്തം. കാര്യം ഗോപിതയെ ബ്രിട്ടീഷ് വിന്റെ ആകർഷണം അദ്ദേഹത്തിന് ആവേശം നൽകി. അവൾക്കുള്ള അടിക്കട്ടിൽക്കിടന്നു നൽകിയതാ മെളോക്കോയിലെ കിഷ്കിന്ദാഗികൾക്കുവേണ്ടി ജീവനുള്ളതിലും ബലികഴിക്കാൻ ഉൾപ്പെടെയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ മറ്റൊരു പൂക്കൾ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ പുലരിയെ അദ്ദേഹം സഹിക്കുകയുണ്ട്.

മൊട്ടൊക്കോരീൽ ഉടനീളം പരസ്പരീകീച്ചിരിക്കുന്ന അസംസ്കൃതകീഴീവിതരീകരം മുടരവരമ്പാൻതന്ന അട്ടാരം തീച്ചുതാക്കീ. രോഗികളുടെ കണ്ണുപരമ്പാസംഭരീയാരീകുന്ന സമല കണ്ണുണക്കുളകൾക്കും നാരായ വേര". തീർപ്പനാളുണ്ണ പരിശീലനം

കൊണ്ട് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ആ ദുഃഖമാകത്തക്ക ജനതയ്ക്ക് ദിവസം കൊണ്ട് അറിയുന്നതിനുള്ള സംശയമില്ലല്ലോ. രാജാക്കന്മാർ ദിവസം പൂർവ്വം വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടെന്നു തീവ്രീകത്തിന്റെ കൊടുമുടിയെക്കുറിച്ചു അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വിസ്മയിതരായിട്ടു ജ്യോതിഷം സംശയിച്ചിരുന്ന അവസരങ്ങളും അതിനു പ്രകടനമല്ല. തീവ്രീകത്തിന്റെ മഹോന്നമപക്ഷമുണ്ടാകുവാൻ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഡാമിയൻ വെളിയിൽക്കൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തുകയും, തീവ്രീകയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അവസരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. അവർ ദൈവാനുഗ്രഹം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ സ്വഭാവം ആയിരുന്നു. ജ്യോതിഷത്തിന്റെ പിന്തിരിയുന്നതിന്റെ വികാസമാകുന്നതായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. അവരുടെയടയിൽ സമാധാനവും നിയമവും പാലിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രയത്നമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അധികാരികളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തെക്കുറിച്ചു നിർമ്മാണത്തെ അവർ കൈവെട്ടിക്കൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെയും കല്പനകളെ വെറുക്കുന്നതിനായിരുന്നതായിരുന്നു. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ നായകത്വത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. കല്പനകളെ കടുത്തുപോയ ഏതു ഏകദേശത്തെയും ഇല്ലാത്തതിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു.

എല്ലാ കഷ്ടതകളെയും സാധിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടും കേട്ടു തന്നെത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കണ്ടുകിട്ടിയതിനാലും, സമാധാനം സംഭവിക്കുന്ന ദുഃഖമാകുന്നതിന്റെ തുറന്ന പാതയിൽ ഡാമിയൻ ഒരു വിജയത്തോടുകൂടി നിന്നതിനാൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടു വന്നതു്. എന്നാൽ യശ്ശത്തിന്റെ മണിമുദ്രകളിൽനിന്നു പൊങ്ങുന്ന ഡാമിയനെ ഭയപ്പെട്ടവർ അവർക്കു കണ്ടുകിട്ടിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവവും ഭാഗ്യമെന്നു പറയുമ്പോൾ വിജയത്തോടുകൂടുന്നതായിട്ടുണ്ടാകുന്നു അവർ കണ്ടുകിട്ടിയ.

തോറ്റുകളുടെ നാശപരശ്വരത്തോടുകൂടി അവരുടെ അനാഥരായ അധികാരികൾ ഡാമിയൻ കൂടുതൽ വിജയപ്പെട്ടു. തന്റെ സമുപദേശങ്ങളെ അവർ കണ്ടുകിട്ടിയ കണ്ടുകിട്ടിയ സ്വീകരിക്കുന്ന

അതാലിയാണു അദ്വൈതത്തിന്റെ ആശ്രയം സാധിച്ചു. സർവ്വതലത്തിൽനിന്നു വളരെ അകലെത്തന്നെ 75 അടി വൃന്ദസവും 18 അടി അഴ്ചയുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കിളി അദ്വൈതം കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിലെ ജലം സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നതിലും വേണമെന്നത്രയും വലുതായിരുന്നത്രയും വലുതായിരുന്നു. അതു സർവ്വതലത്തിലുണ്ടായിരുന്നതിന്നു പൈപ്പുകൾ വാങ്ങുവാൻ ഭരിച്ചുകയറിയ രോഗികൾക്കും അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾക്കും എങ്ങിനെ സാധിക്കും. രണ്ടാളുകൾക്കുപോലും ഡോക്ടർമാർ തുടച്ചു വായി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നിവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി ജലവിതരണത്തിന്നു "ആവശ്യമായ പൈപ്പുകൾ കയറ്റിക്കൊണ്ടു 'റൂൾ വീക്കു' എന്ന കപ്പൽ പ്രിപിറൻ അടുത്തങ്ങി. രോഗികളിൽ കൂടുതൽ ശരീരനവീകരണത്തിന്നു അദ്വൈതം സഹായകനായിത്തീർത്തതുകൊണ്ടു. പക്ഷെ പൈപ്പുകൾ തടസ്സമാക്കുന്നതിന്നു ഡോക്ടർമാർ അവർസാധ്യമായിരുന്നു. അദ്വൈതം രോഗികൾക്കുവേണ്ടി കപ്പിക്കുന്നതോടു തടങ്ങിയ അപകടങ്ങളുടെ ഖഡ്ഗമായി ദൃഢമായ ഒരു ഏതാനും കപ്പൽ കോണിന്റെ ഡോക്ടർമാർ സഹായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്വൈതം രോഗികളുടെയും പരിചരകരുടെയും പൈപ്പുകൾ ഉദ്ദേശ്യമാക്കുന്നതിന്നു നീക്കത്തിലേക്കിലും ഡോക്ടർമാർക്കും ദിവസങ്ങളോളം നടത്തിയ അത്യുദ്ധമാണെന്നു മാത്രമേ പക്ഷത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പറ്റി പൂർണ്ണമായിരുന്നു സാധിച്ചുള്ളൂ. ശുദ്ധജലം ലഭ്യമാക്കി സർവ്വതലത്തിലും പ്രവഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഏതാവശ്യമായും ഉള്ളതായ കിളിത്തറ. നീക്കത്തിൽ കാര്യശക്തികൾ സഹിച്ചാലും അത്യന്താധ്വജിതപാലും ജലം പരീക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ഡോക്ടർമാർക്കും അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾക്കും സിദ്ധിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ രോഗികളുടെ ഏതാനും ഡോക്ടർമാർക്കും അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾക്കും നിറഞ്ഞു.

ഡോക്ടർമാർക്കും മറ്റും പറ്റി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പൈപ്പുകൾക്കും അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾക്കും സഹായിച്ചതുകൊണ്ടു. അദ്വൈതം കൈമാറ്റം ചെയ്തതിൽ വന്നിട്ടു നാളുകൾ കൂടെ കടന്നുപോയതിലും രോഗികൾക്കു പരയുന്നതിന്നു ആവശ്യമായതും നല്ലവൻ സഹായിക്കുന്നതിന്നു

അദ്വൈതത്തിന്റെ ഏതും അപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാലിന്ദും നീല നന്ദനവും അനാഭാചാര്യരുടെയടുത്തു അവരുടെ കൈകൾപ്പറ്റിയ ഒരു സ്ഥാനത്തു വൃത്തിയുള്ള ചെമ്പവേനാങ്ങരം നിർമ്മിക്കാതെ രോഗികളുടെ കഷ്ടതകൾക്കു യാതൊരു പരിഹാരവുമുണ്ടാകയില്ലെന്ന് അദ്വൈതം മനസ്സിലാക്കി. അതിനാലുണ്ടാ പല സഹൃദയന്മാരുടേയും കമ്പാടങ്ങളിൽ അദ്വൈതം ഏഴത്തുതൂലം മുട്ടിനോക്കി. പണ്ടെ പരയന്മാരെ ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

“ആ സന്ദർഭത്തിലാണ്” ഭയങ്കരമായ ഒരു കൊടുംകൊമ്പിൻ രോഗികളുടെ ചെറുകുടിലുകളെ നിയംപതിപ്പിച്ചത്. തുടങ്ങിയതോടെ അക്കാലം ആ പ്രദേശത്തെ മുഴുവനും കഴുകി ശുദ്ധീകരിക്കി. ആ ദൈവ്യാഹിതം താല്പാലികമായ ചില വിധമെങ്കിലും ഉളവാക്കിയതായിട്ടും ഡാമിയൻ്റെ വേനനീർക്കൊക്കെയും കഴിഞ്ഞുപോയതായിട്ടും അദ്വൈതം കാരണമായി. രോഗികൾക്കു വൃക്കങ്ങളുടെ ചുമടുകൾ മാത്രമായി മാത്രമായും. ഒരിക്കൽ ചുമടുകൾക്കു നീക്കം ചെയ്ത ചെറുപ്പം കഷ്ടപ്പെടുന്ന രോഗികൾക്കു വേനം നീർച്ചിപ്പുകൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റുകാർക്കു സമ്മതിച്ചതായിട്ടും ഇതിലും നല്ലൊരുവ സർവ്വ കീഴ്വരയില്ലല്ലോ. അടുത്തതന്നെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന “ഡാർവിൻ” കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താണു കണ്ട ‘മൊളോക്കോവ്’ കൊടുക്കുന്ന വരമ്പിനുള്ളിൽ അനന്തങ്ങളെ ഏതെല്ലാകൊണ്ടും വിലയിൽ ഡാമിയൻ വിവരിച്ചു. രോഗികളുടെ അഭിമാനത്തിന് അറിയാതെ അദ്വൈതത്തിന് വളരെ സഹായംപോന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ സർവ്വകലാശാല, കിടക്കവാൽ വീടുപോലുമില്ലാതെ ഭരിച്ചു നടത്തുന്ന പാലാപ്പട്ട രോഗികളുടെ കാര്യത്തിൽ പതിക്കുന്ന മൊന്ന് അടുത്തുണ്ടെന്ന നിരവധി അധികാരികൾക്കു സമ്മതിച്ചു വാൻ ഡാമിയൻ അദ്വൈതത്തിന് ഏല്പിച്ചു. കപ്പിത്താൻ നിരവധി അധികാരികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന മൊളോക്കോയിലെ മഹാഭാരതമായ സ്ഥിതിഗതികൾ ഒരു ഉപസാക്ഷിയുടെ നിലയിൽ അവരെ പരിണമിക്കുന്നതിലുള്ളതായിട്ടും പണ്ടെ കാര്യങ്ങൾ വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടുനീങ്ങുവാൻ ഡാമിയൻ അന്നു

നേരിട്ട് അധികാരികളെ കാണുന്നതായതിനും നല്ലതാണ് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അതു ഡാമിയൻ സ്വീകാര്യമായതാണെന്നി. ആ കല്ലുപിടിയുന്ന അദ്ദേഹം ഹോണോറബിളിലേക്കു തുടങ്ങിയ. മൊളാറക്കോറിലേക്കു വന്നതിൽപ്പിന്നെ ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി കല്ലുപിടിയ്ക്കു ചെയ്തവൻ ഡാമിയനിൽ ഡാമിയൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു.

ഡാമിയൻ ആദ്യമായി ക്രൈസ്തവ സന്ദർശിച്ചു. ക്രൈസ്തവ കർമ്മ വന്ദനം പുതിയ വിപത്തുകളെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നന്മത്താൽ ബാല്യങ്ങളായി. അവയുടെ ഹൃദയ നിവാരണത്തിനു തന്റെ സഹധീനിയായിട്ടുള്ള എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ഡാമിയൻ വാർത്തകളെക്കുറിച്ച്. എന്നാൽ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സമീപിച്ചപ്പോൾ ഡാമിയൻ വാർത്തകളായിരുന്നു. "ഒരു ഉപയോഗത്തിന്റെ ഉപയോഗം കൊണ്ടു തടിച്ചുകൊണ്ടു കർമ്മകാര്യങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഡാമിയൻ അദ്ദേഹവുമായി എഴുത്തുകത്തുകൾ വാർത്തകളായിട്ടും അവർ തമ്മിൽ അഭിമുഖമായി ഒന്നിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ്. പൊതുജനങ്ങളുടെ ആദ്യകാലത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആ ഉദ്യോഗാലയവിടെ ഒരു കാണുന്നതിനു, ക്രൈസ്തവങ്ങളുടെ പ്രിയതമനായന പ്രാണങ്ങൾ തെച്ചുകഴിഞ്ഞു ആ യഥാർത്ഥമായുണ്ടായിരുന്നവളെത്തന്നെ കാണുന്നില്ലെന്നിരിക്കുന്നു. ഡാമിയന്റെ സ്വാർത്ഥതയെക്കൊണ്ടു വ്യാപാരവർത്തികളെപ്പറ്റി ചില പത്രങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചതിൽ അന്തിനിൽ ഉദ്യോഗാലയങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചുരുങ്ങുകയാണ് അന്നു അന്ത്യയുടെ മോഹാലസ്യം കണ്ടുവെക്കുന്നതാണെന്നല്ലാതെ" അദ്ദേഹം അവരെ കാണാൻ ചെന്നത്. "നല്ലതും വളരെ അവസ്ഥയോടെ അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പെരുമാറിയെന്നു മാത്രമല്ല, അവരിൽ കെട്ടിനിർത്തിയ കൊളംബിയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തലമയ്യും കൊണ്ടിരിക്കുക കൂടി ചെയ്തു.

പൊതുജനാഭിമുഖീകരണ പ്രസിദ്ധങ്ങളും ഡാമിയനും നാമിൻ വാർത്തകളായിരുന്നു അത്ര പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അന്നത്തെ

[illegible]

“ഹാജർ ഡാമിയൻ! പൊതുജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഏതൊക്കെയാണിനുള്ള നിങ്ങളുടെ അധികാരമെന്ന്? ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനാണ് നിങ്ങളെ ഓരോളംക്കും ദീപിപ്പിച്ചെടുത്തത്. അവിടുത്തെ കോതികളുടെ ബലഹീനതയെക്കുറ്റമായി അനേകപിന്മാർക്കും നാ-

തെങ്ങിൻ ചുമലിലും നീങ്ങിക്കിട്ടു". കിരാത മോഷഡരിതിയെ എടുത്തുകാണിക്കുന്ന ഇത്തരം ചോദ്യത്തിന് അസ്സാദസംബന്ധനായ ഡോമിറ്റൻ ഇങ്ങനെ മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടു. ആ സമയത്തു് അട്ടിപ്പാങ്ങിന്റെ മനസ്സു ചോദ്യക്കോയിൽ കഠിനഭരിതനായിപ്പോന്നു തോഴികളുടെ പിന്നാലെ കഠിനാഭയനായിരുന്നു. മെരുമി കായികാരികളുടെ അടുക്കൽ ഒരു നിരോധനവുംകൊണ്ടു സജീവിച്ചു ന്നതു് ഡോമിറ്റന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതദ്യമായ് ആയിരുന്നു. നഗര യഥാസ്ഥാനത്തിന്റെ നിൽപ്പോലുമില്ലാതെ ആ ശേഖരവി ചുടെ ഡയറക്ടറായി പ്രസ്തുതനായതോടെ ശരിയായ സമാധാനം കൈമാറ്റവാൻ ഡോമിറ്റൻ പ്രാപ്തിയോ കൈമറുമാ ഇല്ലാത്തതിട്ടു, അട്ടിപ്പാങ്ങിന്റെ സന്യാസബ്രതം അതിനനുബരിച്ചതോടൊന്നു കൂടാത്തു് അദ്ദേഹം മെരുമിയിലിറങ്ങിപ്പോയതു്. ഡോമിറ്റൻ അട്ടിപ്പാങ്ങിന്റെ അഭിനവയുറ്റിന്നു കണ്ണുകൾക്കുണ്ടെന്നു ആ ഇദ്യോഗസ്ഥനെ നോക്കുകയത്രം ചെയ്തു. അട്ടിപ്പാങ്ങിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടതിന് ശരിയായ സമാധാനം ആ നോട്ടത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അനന്തരം അട്ടിപ്പാങ് ശിരസ്സായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

[illegible]

ഭാജനമൊന്നായിരിക്കുന്ന നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ അളവ് അവകാശികൾ പ്രസ്തുതരോഗികളാണല്ലോ. ആ മനം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം നിങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ സമീപിച്ചത്”.

ഡാമിയന്റെ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരുന്ന യുക്തിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കോപംകൊണ്ടുവരി.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ :— ഫാദർ ഡാമിയൻ ! യോജിക്കാത്തപിരിയെ കിഷ്ടരോഗസംഭവത്തിൽ താമസിക്കുന്ന യാതൊരാൾക്കും ആ തീർത്ഥാടകത്തിൽ വരുവാൻ നിബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുതുകെ ?

ഡാമിയൻ :— ഞാൻ കിഷ്ടരോഗിയല്ല.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ :— ആവുന്നതെന്തില്ല. നിങ്ങൾ അവിടെ വസിക്കുന്നവനാണ്. നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിങ്ങളും ഉൾപ്പെടും. ഇനിമുതൽ പ്രാവശ്യം അതിൽനിന്നു വെട്ടിക്കുടന്നാൽ നിങ്ങൾ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ ഇരിമ്പഴികൾക്കുള്ളിൽ ലായരിക്കും; ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

ഡാമിയൻ :— എന്റെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളെ നൽകുവാനുള്ള പ്രകൃതിത്തന്നെ അവകാശത്തെ പോറ്റുംചെയ്യുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല.

കോപംകൊണ്ടു ഭ്രാന്തനായിത്തീർന്ന അധികാരി നിലത്തു ചവിട്ടിക്കൊണ്ടു,

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ :— ഈ ശിക്ഷാരത്തിന്റെ ഫലം താമസിക്കാതെ തിങ്ങുവാൻയും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു പോകാം.

ഡാമിയൻ :— നിങ്ങളുടെ ദയയെ വേദനാം.

ഡാമിയൻ തൽക്ഷണം അവിടെനിന്നും പോയി. ഏതൊരു താമസിക്കാതെ ഡാമിയൻ, യോജിക്കാത്ത വിട്ടു പുറത്തുപോക

വാൻ പാടിപ്പോന്നു, അവിടെ അടുത്തു കച്ചവടം, കഷ്ടതയോടെ
സംഭരിക്കാൻ അടങ്ങിപ്പോകുന്നവരിൽ വെറുപ്പോടും, കരുതിപ്പോ
കൊണ്ടുള്ള കർമ്മഗതിയുണ്ടാകാം പൊതുവെ, ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ
തന്റെ ആഭ്യന്തരകോപത്തെ കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടു.

പ്രസിഡൻ്റ് പ്രഭുവായിട്ടു ഈ നിശിതാസ്രം ഡാമിയെന്ന
കുറച്ചൊരു വേദവിദ്വാനായിത്തീർന്നു. പക്ഷെ എന്തുതന്നെ സ
ഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും രോഗികൾക്കുവേണ്ടി അവസാനം അ
സമരം നടത്തുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി. അധികാരിക
ളുടെ മുമ്പായ മനസ്സമിതി ആ യാമകത്തെ കൂടുതൽ ധീരനാക്കു
ത്തുണ്ടായത്. അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു
തിട്ടു തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് തെ
ല്ലും പ്രയത്നമുണ്ടായിത്തീർന്നു. അധികാരികളുടെ അധഃപതിച്ച
മനസ്സമിതിയോടും സഹനമായിട്ടാണ് ഡാമിയൻ തൊട്ടാക്കുറുപ്പി
ലേക്കു തിരിച്ചുവന്നതെങ്കിലും ആ വീരയോദ്ധാവിന്റെ നിസ്സഹായ
സേവനത്തിന് കൈവും സാധനവും നൽകി. മെത്രാൻ ഡാമിയ
യോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതനുസരിച്ചു പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു കഷ്ട
തോടുകൂടിക്കൂടി ഒരു വലിയ ഫണ്ടു ശേഖരിച്ചു ഡാമിയനു
നൽകി. മാനുജ്യ മെത്രാന്റെ സ്വാധീനശക്തിയുടെ ഫലമായി
ഒരു കപ്പൽ നിരയെ ഹൃദനനിർമ്മാണത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾ കണ്ടു
പിടിക്കുകയും തൊട്ടാക്കുറുപ്പിലേക്കുയർത്തി.

ഹൃദനനിർമ്മാണ സാമഗ്രികൾ കണ്ടെപ്പാൻ മണിയുന്ന ഡാ
മിയന്റെ ആശയം ആലിംഭമായി. അലിംഭമായിട്ടു പ്രവൃ
ത്തം, ശക്തിപ്പെട്ടു എല്ലാ രോഗികളും സാധിക്കുന്ന പ്രവൃത്തകൾ
ചെയ്യുന്നതിന് ഡാമിയന്റെ ചുരുക്കം അണിയാർന്നു. തുടർച്ചയായി
ഡാമിയൻ നടത്തിയ സീനയുണ്ടാകുകയും രോഗികളുടെ കൈമാ
ൽക്കാരം സംഭവിക്കുന്നതിനും ഫലമായി തൊട്ടാക്കുറുപ്പുകളുടെ
സ്ഥാനത്തു രോഗികളും ചെറുവെന്നതും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. രോഗം
വലിച്ചുയർച്ച ശക്തിയുടെ നാശത്തുവരെ എത്തിച്ചിട്ടുള്ള രോഗി
കൾക്കു കൂടി ഒരു നവോത്ഥാനമുണ്ടായി. മെട്രാന്റെ സെക്രട്ടറി

പ്പകരം അലഞ്ഞിരുന്ന ആ സ്വപ്നമുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ പൊട്ടിച്ചിരികളുടേതാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ആ തൊഴിലാളികൾ തർക്കാലോചനകളിലും ആനന്ദത്തിന്റെ ഒരു നൂതനരംഗമായിത്തീർന്നു. തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾ കൂടുതൽ ജീവനുകൾക്കു നൽകിയാൽ അതൊരു അനുഭവമായിത്തീർന്നു. ഭവനങ്ങളുടെ ഉൾക്കാമ്പിൽ ഡാമിയൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. മൂന്നു വർഷം ഭവനങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് അതൊരു ചെറുതൊട്ടണമെന്നായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വീടുകൾക്കൊന്നും ചുമട്ടു സാമഗ്രികൾ ഭവനങ്ങളെയും പരിസരങ്ങളെയും എങ്ങനെ ശുദ്ധിയാക്കി സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുരസ്കാരങ്ങൾക്കും താഴ്ന്നതിന്റെ നിമിത്തം വേണ്ടിവരുന്ന സമയമായിട്ടു ഓരോന്നിന്റെ നൽകിയപേരും കരുതുന്ന അദ്ദേഹം മോഹിതപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും പണിത്തൊഴിലിൽ അടുക്കിയില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടവർ പ്രശ്നപ്പെട്ടു.

എന്താണു കാരണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനും ശുചിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയായി. അവരുടെ ആശങ്കയെല്ലാം മുഴുവനും ഡാമിയൻതന്നെയാണു നിർവ്വഹിച്ചത്. രോഗികൾക്കു വേണ്ട വസ്തുക്കൾ മുഴുവനും പരിയാരംതന്നെയോണെന്നു സ്വന്തം മുമ്പു തന്നെ ചെറുതൊട്ടണത്തിന്റെ അടുത്തു ചിത്തിച്ചു. ഒരു മുൻ കാണിച്ച ഒരു ചെറിയ വീടു ഗോശാലയെക്കൂടി അന്നു അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. ഗോശാലയെക്കൂടിയെന്നും ഗോശാലയെക്കൂടിയെന്നും കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടെന്നതിനുവേണ്ടിയായിരിക്കണം ഡാമിയൻ തന്റെ ഭവനം ശുശ്രൂഷയിൽ സമീപമാക്കിയത്.

ഡാമിയന്റെ ശുദ്ധ പണിയിൽ പതിഞ്ഞു രോഗികളുടെ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. ആവശ്യമുള്ള അന്നുപാത്രങ്ങൾ രോഗികൾക്കു കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നുവന്നതിനാലും അന്നുതന്നെയും നൽകിയത്. സാധാരണയായ പണിയിൽ അവയെ പാത്രമായി കണ്ടു

[illegible]

കോശികരംകൂടി ആവശ്യമായ കക്ഷങ്ങൾ പ്രസ്തുതമേൽത്തുടർന്ന് വെള്ളമിടാവുകയും സാധാരണ അധികാരികളുമായി ഗർഭപാത്രം ഉപയോഗിച്ച് നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി കക്ഷങ്ങളെല്ലാംകൂടി ഒരു വിലയിൽ പരിവർത്തനമാവാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ മുഴുക്കി കക്ഷങ്ങളിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോശികി വെട്ടം വന്നതുകൊണ്ട് കലാശിച്ചുപോയല്ല. അത്ഭുതപ്പെട്ടവർക്കും കലാശിച്ചുപോയവരിൽ അലച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലവിളി അധികാരികളെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നുമാറ്റി വെട്ടിച്ചുവെട്ടി. കോശികരംകൂടി വെട്ടിച്ചു വെട്ടിച്ചു കലാശിച്ചു എന്നിവയ്ക്കും വെട്ടിച്ചു വെട്ടിച്ചു വെട്ടിച്ചു അധികാരികളെ കലാശിച്ചുവെട്ടിച്ചു. കലാശിച്ചുവെട്ടിച്ചു.

ബ്രഹ്മാണി നീത്യവും കഴുകി മജ്ജാവെച്ചു കെട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതു കൂടാതെ പഴുക്കുന്നതിനും തിരുളും അവിർ തുടർച്ച വേദന അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഇടവരുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ലപോലെ അറിയാം. അവിർ അർദ്ധനഗ്നനായി, നീരുവക്കു വീണിയിട്ടു ബ്രഹ്മാണിയിൽ നിന്നുള്ള വേദശാസ്ത്രം കിടന്നു പിടയുന്നതു കണ്ടുനോക്കി ആ കാര്യം സ്മരിപ്പിക്കുകയും ഹൃദയം നീർക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആത്മാർത്ഥതയോടും സമീരോത്സാഹത്തോടുംകൂടി നാളെത്തന്നെ എന്തെങ്കിലും പരിശുദ്ധവും നല്ലതും തോന്നിക്കുമായില്ലല്ലോ. കഷ്ടതാഗതികൾക്കുവേണ്ടി ഡാമിയെ നാളെത്തന്നെ അപേക്ഷകളെ അവ അറിഞ്ഞു ഗൗരവത്തോടെ അധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തൽഫലമായി റെഗുലർ, മജ്ജകൾ, മജ്ജാസംഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നിരക്കാലയാഗസംഗ്രഹങ്ങൾ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് അവിർ തൊട്ടൊക്കെയായിട്ടുണ്ട് അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തെന്താനും വെറുതെയായി നാല്പതു. അദ്ദേഹവും പല പരിശുദ്ധതയും തുടങ്ങി തോന്നിക്കുകയും ചെയ്തതിനെയും ആവുന്നതും കർമ്മശീലമായി പരിശുദ്ധിച്ചു.

അതുപോലെ, തൊട്ടൊക്കെയായിട്ടും സ്ഥാപിക്കുവാനായിരുന്നു ഡാമിയന്റെ പിന്നീടുള്ള ശ്രമം. മറ്റൊരു കീഴ്ന്നിട്ടുള്ളതായി ഒരു ചെപ്പോട്ടം അതുപോലെയുള്ള സ്ഥാപനത്തിനായിരുന്നു. സ്ഥാപനം ആതുപോലെയായി തോന്നുകയും പോകുന്നതു സൂക്ഷ്മ ലക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മരിക്കാനാണ്. ഏതാണ്ട് മരണത്തിന്റെ വക്കത്തെയായിത്തീർന്നുപോയ കണ്ടാൽ ആ സ്ഥാപനം കൊണ്ടുപോയിത്തീർന്നു. പിന്നെ തോന്നിയ ഒരു സ്ഥിതി ചെയ്തതിൽ ആത്മമോതിരവും ചിന്തിക്കുന്നതും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത കെട്ടിക്കെട്ടിയ ഡാമിയൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. തൽഫലമായി അധികാരികൾ സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ സൗകര്യമുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പുതിയതായി പണിചെയ്തു. അതുവശത്തായി ചില സ്ഥാപനങ്ങളും അദ്ദേഹം അതിലുണ്ടാക്കി.

എല്ലാ ദിവസവും പൂജയ്ക്കിടത്താൽ തോന്നിയുള്ള ബ്രഹ്മാണി കെട്ടുകഴുകി മജ്ജാവെച്ചു കെട്ടുന്ന അവിരിയിൽ അദ്ദേഹം വൃദ്ധ

കൊണ്ടിരുന്നു. തദ്ദേശങ്ങളിൽ ഈ പ്രവൃത്തി കൂടെ അനേകം മാനിജ്ഞാനിയുടേയും കലാകൃതരും ആ ബലഹീനതയെയും അട്ടം കീഴടക്കി. രോഗികളുടെ ആശ്വാസം, വൈദ്യനം, ശുശ്രൂഷയും, തോട്ടിയും എല്ലാം ഡാമിന്റെതായിത്തീർന്നു. അട്ടം മരിക്കുന്നതിന് രണ്ടുവർഷം മുമ്പുവരെ ഈ നിയമിലാണ് മൊട്ടോക്കായിൽ താമസിച്ചിരുന്നത്.

—*—

GOAL 7

ആമി'യസംസ്കരണം

[illegible]

[illegible]

മൊളാക്കൊയിലെ കത്തോലിക്കർ ഭയമുണ്ടെന്നു സഭാ അനുജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും സുഖമാവാൻകൂടി മുട്ടുകിടന്നും മൂലിയടക്കം ഒരു ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ വെറുപ്പും ഭയത്തെയും ചെല്ലുന്നത്. പക്ഷെ ഡബ്ലിൺ മൊളാക്കൊയിൽ ചെന്നുത്തട്ടുകി ദേശികളുടെ കണക്കായിട്ടെ വരിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവർ ശാരീരിക സുഖമാകുകയും മറ്റും ആത്മീയവിശുദ്ധതയ്ക്കു കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതായത്തുകി മനസ്സായുള്ള ഒരു അവസ്ഥ കൈവന്നുവെന്നു കരുതുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഡബ്ലിൺ സ്വന്തം സഭാ

തെങ്ങന്തറയിലെ കരകളിൽ ഈ വിധം പറയുന്നു. “നോക്കു പല നാൾ അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഏഴരയെ മുഖത്തിലാഴ്ന്നു കിട്ടുകയുണ്ടാകാൻ നിത്യവും കാണാനാരു”. മീമ്പിതയായനാകയാലോ ‘പാമ്പിട്ടുകരയുന്നതു കെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെ സമാധാനമായി നായി മീമ്പിക്കൊണ്ട് സാധിക്കും. എങ്കിലും അങ്ങനെയൊന്നും സമുദായനായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. എങ്കിൽ സന്തോഷം രോഗികളിലും പകർന്നുവരുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. കരണത്തോടു കൂടി ഉദിച്ചപ്പോഴായ ഈ മീമ്പിതം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ധൈര്യവും ഉത്സാഹവുമുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ മരണത്തിന്റെ കഴിയിൽ സുഖോദ്രവ്യവുമായ പലതും ഇന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്”.

സാമന്തൻ ജാതോദയനായപ്പോൾ വന്നപ്പോൾ അവന്റെ ശാരീരികാവസ്ഥകളിൽനിന്നു കള്ളിക്കൊമ്പൻവെണ്ടി മാത്രമല്ല, അവർക്കു ആത്മയാത്മീയസംസ്കാരം നൽകുന്നതിനും കൂടിയാരുളിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒരു സമൂഹമായിരിക്കണമെന്നതാണ് ആത്മീയ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകുന്നതുമായി പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഭാവനവുമായും തെല്ലൊന്നുപരിവർത്തിക്കാനെ തരമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് സാമന്തൻ ആ കാര്യത്തിൽ ആത്മമായി കൈവന്നത്. രോഗികളുടെ അരിച്ചുവെക്കലാണ് ആശുപത്രി കാഴ്ചയെ അവരുടെ സന്തോഷാവരണവും ശ്രദ്ധയേയും അദ്ദേഹത്തിലേക്കുകൊണ്ടുവന്ന സാമൂഹ്യ.

തെങ്ങന്തറ അകറ്റിനിൽക്കേണ്ടതുള്ള പരിവർത്തനവും നിലനില്പുകളിലും ലോകത്തിൽ നാളിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ മഹാകാര്യങ്ങളും ഒഴികാലത്തെ നിരന്തരപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു. അതുപോലെ നിരവധി ശ്ലോകങ്ങൾ സഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാത്രമാണ് രോഗികളിൽ ആത്മയാത്മീയതയെ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചത്. നിരന്തരതയുടെ നിമിത്തമാണു പുറത്തു കിഴക്കേഴംഗസമേതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും സേവനങ്ങളും മരിക്കിക്കിടന്നവർക്ക് രോഗികളുടെ

ആരമീയങ്ങളെ ചന്ദനമുതൽ തുടങ്ങി. കനകപ്പൂവ് പരമമാൽക്കൂപ്പു മാൽ ഒരു ഭാവിമുണ്ടെന്നും, ആ ഗംഗാതജീവിതത്തിന്റെ നാണി കാര്യമാണ് നഗ്നമായ ലോകജീവിതമെന്നും, ക്ലേശങ്ങളെ സംസാരണാധാരം സഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ മരണാത്മജീവിതത്തെ കൂടുതൽ കൂനാപ്രയോജനമെന്നും മറ്റും ഡാമിയൻ ഭാഗികളെ പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ ജീവിതം നൈരാശ്യത്താലേയല്ല വഴുതിവീഴ്ചയാണെന്നായിരിക്കാതെ അതിനെ നാത്യസമം വിശദീകരിക്കു തീർക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു.

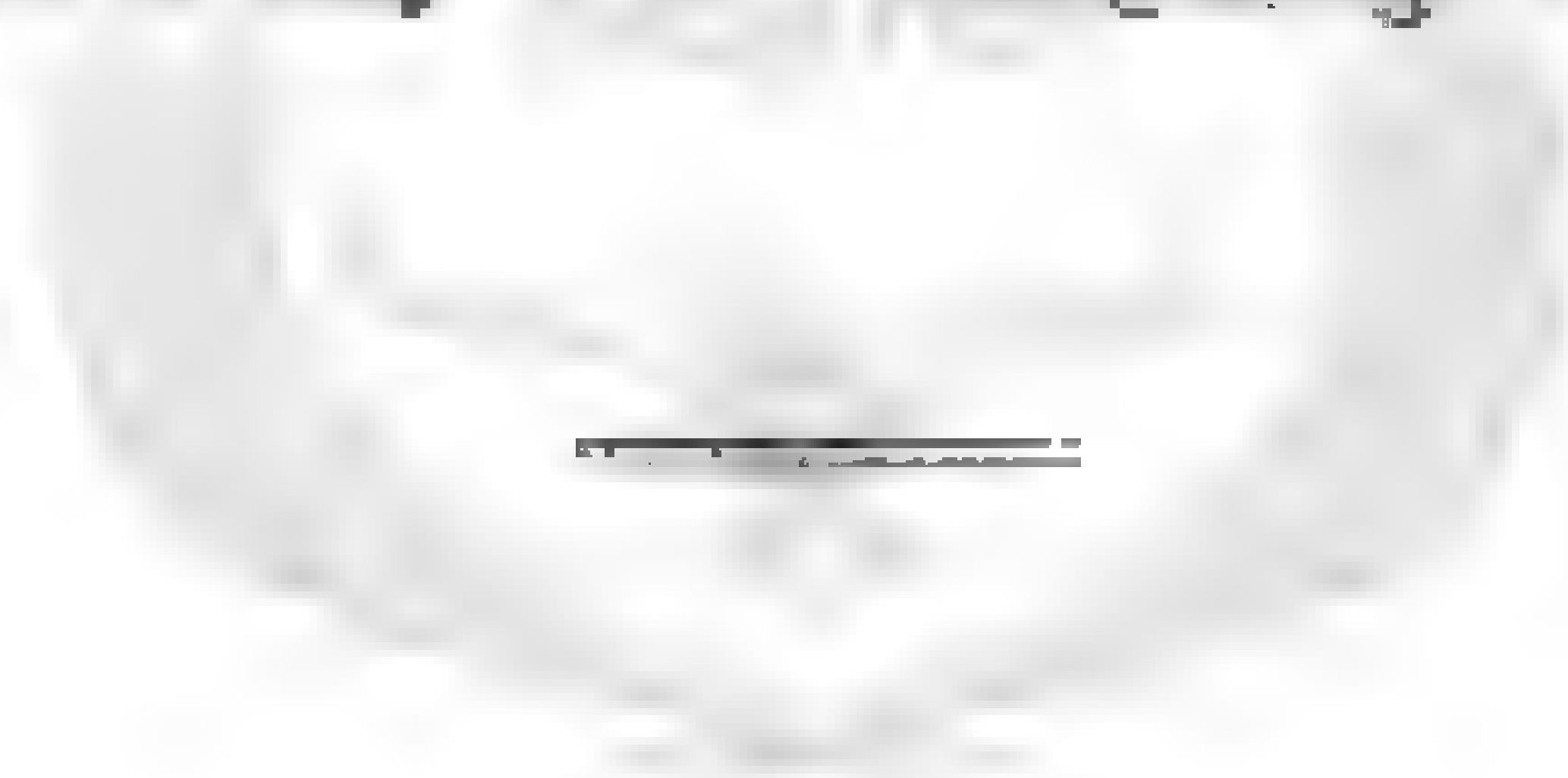
സംഗീതകലയിൽ വിജയമുണ്ടാക്കിത്തന്ന ഹാഡ്രിയൻ സിമുളിപ്പിപ്പിച്ചു. സൈസ്യൂറ്റിയായി അവർ സിദ്ധിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളെ അവരുടെ ദൃഷ്ടിപരിഹാരത്തിന് ഒരുപക്ഷെ മായി ഡാമിയൻ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം സംഗീതവിദഗ്ദ്ധന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അവർ സംഗീത ഗാനകന്യാക്കളെ അവരുടെ കീഴ്ക്കല്ലിച്ചു. പരമ്പരകൾ, സ്ത്രീകൾക്കും, കുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകം സംഗീതങ്ങളെ അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ സ്വരം മധ്യകൃഷ്ണമെന്നും ലോകരസം മഹാജ്ഞാതാമിരുന്നു. ഏതു കഠിനഘോരനോടും കനംകൂടിയുള്ളതെന്നുള്ള ശക്തി ആ ഗാനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടു കിടപ്പുണ്ട്. ഗാനരസംഗങ്ങളുടെ സാരമെന്തൊക്കെ അവരുടെ നാടനംകൊണ്ടു തിരുന്നാൽകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചായി. അവരുടെ ദരിദ്രങ്ങളെയും തീവ്രദുഃഖങ്ങളെയും കല്പാലമുതൽക്കു കിട്ടി വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം പല രണ്ടാലയങ്ങളെയും വിനോദപ്രകടനങ്ങളും നടത്തിച്ചു.

ഈ ആയി അവരുടെ സൈന്യവും വർദ്ധിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രദേശമാണ് ഹാഡ്രിയൻ ഉപരിച്ചത്. ഭാഗികളുടെ സംഗീതവാസനയും അലങ്കാരസാമർത്ഥ്യവും ഇടകലർന്നപ്പോൾ അവ കൂടുതൽ മനോഹരങ്ങളായിത്തീർന്നു. അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ വീണ്ടും അദ്ദേഹം കലാപരമായ കനകപ്പൂവ് പരമവും പുറത്തുവരുന്നു. അദ്ദേഹം അവർ തന്റെ കാല്പാലികകൃത്യങ്ങളെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു സമയാനുസരിച്ച് നാടകം വിശദീകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ലോകം

അതിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടവരും, നീറ്റപ്പുറായരും, അശുദ്ധ ജാതങ്ങളായ വിചാരം അവരിൽ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഡാമിയന്റെ ഇഷ്ടപരിശുദ്ധതയും പര്യാപ്തമായും, ആത്മാഭിമാനം അവരിൽ പതുക്കെ ക്ഷയിച്ചു. ഡാമിയന്റെ സ്വന്തം ജ്ഞാനോദയംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല തൊട്ടുതൊട്ടിൽ വസിക്കുന്ന സകല മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ഡാമിയൻ പരിശുദ്ധിച്ചു. സ്വന്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ജാതിയെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം മരുത്തിൽപ്പെട്ടവന്റെ അദ്ദേഹം മനോഹരമായ കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു വാസ്തവം. എന്നാൽ ഏവനെയും ശരീരീകവും ആത്മീയവുമായ ഉന്നതനായിത്തീർത്തുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. ഡാമിയന്റെ ശുശ്രൂഷയും ഭാര്യകാപട്രിയയെ ജീവിതം ഏവനെയും ആകർഷിക്കുന്നതിന് തികച്ചും പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ആ സുഹൃദ്യുടെ ജീവിതഭാഷയും തൊട്ടുതൊട്ടിലെ നിവാസികളുടെ ശരീരത്തിന്റെ സുഖവും ആത്മാവിന്റെ സംസ്കാരവുമാണ്. അതിനുവേണ്ടി പിതാവിന്റെയും, മാതാവിന്റെയും, ദേവന്റെയും പ്രവൃത്തികൾ മറ്റൊന്നും അദ്ദേഹംവെച്ചു നോക്കി.

ഭാവമെങ്കിലും സംസ്കാരമെന്നൊക്കുന്നതെങ്കിൽ നാളെത്തെ പെരുന്തൊഴിയിൽനിന്നും പൊക്കുന്ന കിട്ടികളിലാണ് അതിന്റെ വീണ്ടും പാക്കേണ്ടതെന്ന ഡാമിയൻ നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ തൊട്ടുതൊട്ടിലുള്ള ബാലികളെപ്പോലെയുള്ള കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചെലുത്തി. അനാഥരായ കുട്ടികൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾക്കും സ്വന്തവരുപോലെയായിത്തീർന്നതിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുപ്പിക്കുവാൻ ഡാമിയന്റെ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്ങിനെ സാധിക്കും! അതിൽ ബാലന്മാർക്കും ബാലികമാർക്കും വെറുപ്പനെ അനാഥനായിത്തീർത്ത സ്വന്തപിതാവാണ് അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചത്. തെറ്റാൻ കാരണമില്ലാത്ത തൊട്ടുതൊട്ടി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സംഭവനാഥനായി കൈയെടുത്ത പഴവും, കൈയെടുത്ത ഉപദേശകളിൽനിന്ന് ഏകദേശം കൈമാറ്റം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു സംസ്കാരംകൂടി അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്നു

പകരം തുറന്നു. പ്രവർത്തികളുടെ ഭാഗമായി നാം ഒരു വിധവയെ അധിപനായി നിയമിച്ചു. ആരംഭമായത് ആദ്യ കൃഷിക്കാരെ മാത്രമേ ആതിഥേയരായിരുന്നതിൽ വരുത്താൻ സംഗീതമുള്ളൂ. ഡാമി ന്നാർ കർമ്മാധികാരികളെ നിയോഗിക്കുകയോണ്ടല്ലാത്തതിന്റെ ഫലമായി ആദ്യത്തേയും അവർ കർമ്മസാധനങ്ങളും അവർ അനുഭവിക്കുകയോ ആയിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണു് അവരുടെ മേൽ അപ്പുറത്തു് ശരിയായ സമാധാനമുണ്ടായില്ല. അവർക്കുവേണ്ടി നിയമ ആശിനികൾ പല സമയങ്ങളിൽനിന്നും സംഭവനാമകം ശ്രദ്ധിച്ചു ഡാമിയന്മാർ അയ്യപ്പക്കാരായിരുന്നു. അവർക്കു പല ഉപദേശികൾക്കും സഹകരണകൊണ്ടു് ബാലനാൽക്കും മേൽനിന്നു് സമാധാനത്തിനും ആവശ്യമുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനും സംഗീതമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഏകദേശം പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ ഒരു സമാധാനങ്ങളെ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനും.

and the \mathbb{Z}_2 -action

ബിനാമിനം

[illegible]

മുൻ ഇടയിൽ കളകളും മുളച്ചുവരുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഡാമിയൻ്റെ നിസ്സഹായസംവരണങ്ങളിന്മേൽ കരിമ്പാതിഞ്ഞുപോയ നല്ല ഭവുണ്ഡലികളും മോളാക്കൊമ്പിൽത്തന്നെയുണ്ടായി. അവരിൽനിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്ലോക്കങ്ങളുടെ ഭാരവും പുരസ്കാരം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വയംസന്തോഷം ജീവിതപഥത്തിൽക്കൂടി കുന്നാട്ടു പോയിരുന്നു.

രണ്ടുനേരം മാത്രം ചില നിസ്സഹായങ്ങളായവരാണ് കഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിവിതരണം ഡാമിയൻ നയിച്ചിരുന്നത്. ഇടക്കു വാക്കൊന്നും അദ്ദേഹം കേൾച്ചിരുന്നില്ല. ആഹാരത്തിനുള്ള വിഭവങ്ങൾ വളരെ കാരവാനിത്തരത്തിലും അദ്ദേഹമെപ്പോഴും പ്രശ്നവദനനും ആത്മസന്തോഷമായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടിരുന്നത്. പക്ഷെ സമയം മുറവനും അതിനുള്ളിൽ ആത്മീയവും ലോകികവുമായ കാര്യങ്ങളുണ്ടാക്കിപ്പോയ ചോദ്യങ്ങൾക്കും രാത്രിയൊരാൾ സ്വന്തം മനസ്സിലേക്കു വന്ന തന്റെ പുരോഹിതനിനമൃത്യുക്കും കഴിച്ചിരുന്നു. ഡാമിയനോടും പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യയോടും ആശംസിച്ചിരുന്നു. കറച്ച സമയമെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിനു ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുകയും വ്യക്തിപരമായ കർമ്മശൃംഖലകൾ കഴിഞ്ഞാൽ രാത്രി വളരെ വൈകുന്നതുകൊണ്ട് ശവശാലയിൽ വൃന്ദനിക്കുകയായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ “ആത്മീയതാപനം” കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാലായിരിക്കണം അദ്ദേഹം സ്വയംതന്റെ പുനിയ പുനിയ പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സന്തോഷം നേഴ്ത്തിയ എഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു :

“ശുശ്രൂഷയും, ദേവപ്രിയവും, ഏതെങ്കിലും ദൈവവും ഒരു വളപ്പിൽത്തന്നെയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടെ നിത്യനിത്യം ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും ആത്മീയതാപനങ്ങളുടെ ഏകകാലത്തിൽ തന്നെയാണ് കാര്യം”. അവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ അയാൾക്കുമാത്രം അറിയുന്നതായിരിക്കാം. . ശുശ്രൂഷയും മരണശയ്യയും എന്നിങ്ങനെ ആശ്വാസവും സംശയവും നൽകുന്ന രണ്ടു വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളാണ്”.

ലോകത്തിന്റെ നഗരസംസ്കാരത്തെ ദൃഷ്ടാന്തരൂപേണ കിഷ്ടരോഗികൾക്കു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ഡാമിയാൻ സ്വന്തം പിതാവിന്റെ മരണവാർത്തയെക്കുറിച്ചും കൂടാതെ മകൾക്കുവാൻ സാധിച്ച അതിന്റെ സംഭവവിശിഷ്ടതയ്ക്കുപേരും വിളിച്ചുവരുത്തി. “പിതാവിന്റെ മരണാശ്വാസം നമുക്കുവെക്കും വലിയൊരു നഷ്ടംതന്നെയാണെന്ന് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ നല്ലൊരു മനുഷ്യനായ നമുക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തൊരു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം യാതൊരു വസ്തുവിനും വെച്ചു പോകരുതെന്നുള്ള കൃത്യ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവത്തെ സമർപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നവർ ലോകത്തിൽ ഉള്ള ചെന്നുനടക്കുന്ന നഗരത്തിലും എത്രയും ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്”.

യൂറോപ്പിലെ രാഷ്ട്രീയവും, സാമൂഹികവും, സാമുദായികവുമായ വിഷയങ്ങൾ മാർത്തിയനുക്കൾക്കുപരിചിതമായ കാര്യമായിരുന്നു അത്. ന്യൂയോർക്കിലും മൂന്നാമതും ഫ്ലാറ്റ്സ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ; വിദേശീയ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിന്റെ ചക്രവർത്തിയായി ; ചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ ഗുരുവായിക്കുവേണ്ടിയും കിഷ്ടരോഗത്തിന്റെ കരിനിഴൽ വിശിഷ്ടമായ കൊളോണിയൽ പ്രീമിയർ ആ തൃശ്ശൂർസംസ്ഥാനം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ; അറിവുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. യൂറോപ്പിലെ മഹാശാലക്കാർ രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നങ്ങൾക്കു സമാധാനം കണ്ടാവാൻ സാധിക്കാത്ത കഴിഞ്ഞുപോയ, ഡാമിയാൻ കിഷ്ടരോഗനിവാരണത്തിനു ശരിയായ മരുന്നും വൈദ്യശാസ്ത്രം കണ്ടുപിടിക്കാത്തതിനാൽ ചെടിക്കുരുമായിരുന്നു.

കാരണമുണ്ടാകട്ടെ നീക്കംതന്നെ അട്ടിമറയ്ക്കുന്നതിന്റെ ആരംഭവും ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ മരുഭൂമിയിൽ കല്ലുനീനില്ലെന്ന ഡാമിയാൻ ഒരു വൃദ്ധനപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. ശരീരം ആവശ്യത്തിലധികം തളിച്ച് ; കവിളൊട്ടി, നെടുമി നൽകുവാൻ തുടങ്ങി. ഡാമിയാൻ സ്വന്തം ഭാരതവസാഹിതംകൊണ്ടുനായിരങ്ങൾ സംശയം സംശയാപഹിതങ്ങളിൽ നല്ലൊന്നായി

അനുബന്ധിച്ചും അന്യന്മാരുടെ വിരോധത്തോടെ വിരോധിയല്ലായിരുന്നു.

ചിലപ്പോൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ കിര രോഗികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൃതസമീപത്തുനിൽക്കുന്ന സംസ്കാരശാലകളിൽ ഡാമിയെന്നു അറിയപ്പെടുന്നവൻ ശ്രമിക്കും. മൊളോക്കൊയുടെ പുറത്തുകയറുകയും ആ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പാതാമുണ്ടാക്കിരുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെ കിര ചായ കാച്ചി അദ്ദേഹം തന്റെ സ്നേഹിതവൃന്ദത്തിന് സമ്മാനിക്കും. തികഞ്ഞ സമഭാവനയോടെയാണ് അദ്ദേഹം രോഗികളോടു പെരുമാറിയിരുന്നത്. തന്റെ കിടപ്പുമുറിയുടെ വാതിൽ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം ബന്ധിപ്പിക്കാറില്ല. തന്റെ ശരീരപങ്കുണ്ടാകുമ്പോഴും രോഗികൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയാനും? രോഗികളോടു ഇത്രയും അടുത്തു പെരുമാറുന്നതു അപൂർവ്വമാണെന്നു പലരും അദ്ദേഹത്തോടു ചർച്ചിച്ചിരുന്നു. സ്വന്തം ജീവനെപ്പോലും ബലികഴിച്ചു സാധനം നൽകുവാൻ തയ്യാറായിരുന്ന ഡാമിയന്മാരോ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തകളെ ആദരിക്കുവാൻ പോകുന്നു!

അന്നത്തെ ഹാലോയൻ മേനോലുകൾക്കിടയിൽ കലാശ്ലാസപണം സംഭവിക്കിയതായ 'മിഡിസ്കോപോണി' എന്ന രാജകുമാരിയെ മേനോലും എല്പിച്ചു. ഒരു ലോകപര്യടനത്തിന് പുറപ്പെട്ട അവരുടെ മരണം വളരെ കൂടുതലായും മാനുഷ വിശ്വനീതിയെക്കുറിച്ചും ആ കാലഘട്ടത്തിനിടയിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും അവർ രാജ്യത്തിൽ വരുത്തിയിരുന്നു. മൊളോക്കൊയെയും അറിയില്ലെന്ന വിശ്വാസ്യവുമായ രോഗികളെയും സ്നേഹിതവുമായ ഡാമിയനെയുംകൂടി രാജ്ഞി ധാരാളം തനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പല പുരുഷനപതുക്കളും ഡാമിയന്റെ വിരോധിതയായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതാണ് അതിന്റെ കാരണം. തന്റെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ ലോകം ബഹുമാനമായി സംസാരിക്കുന്നതു കേൾ

അയാൾ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. സഹോദരനായപ്പു മറെ
ഴയ്ക്കു് ഏതൊ ഒരു മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കാമെന്നു
കേട്ടപ്പോൾ ഡാമിയൻ ഇമ്പിൾ അദ്ദേഹത്തിന്നുഴുതി. “ഇങ്ങന
ത്തിപ്പുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണം എന്തിക്കൊരിക്കലും ഇഷ്ടമില്ല. ലോക
ത്തിൽ അങ്ങനെയങ്ങനെയായി ജീവിക്കാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്”.
എന്നൊ ചില എഴുത്തുകൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തതുകൂലം ഞാൻ പല
സ്ഥലങ്ങളിലും സംസാരവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതെ
ന്നിങ്ങ വലിയ ഐദമ്പദനായുളവാണെന്നാണ്”.

വീളൻ രാണിക്കു ജോളാക്കൊ ഒരു സന്ദർശിക്കണമെന്ന
ഉടൻ ആഗ്രഹമായി. അധികരിവട്ടത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു്
ആരോഗ്യവകുപ്പുകൾ വലിയൊരു പരിഭ്രമമുണ്ടായി. എന്നാൽ
പ്രജകളിൽ അധികംപേരും ഒരു ഉദ്യമത്തെ സ്തുതിക്കുമെന്നുണ്ടായതു്.
ഡാമിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മണ്ണുഹരിയെന്നും ആ രാജകീയാതിഥി
യെ ഏതാവും വലിയ ആഡംബരത്തോടെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സ
ജ്ജീകരണങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു. നടുക്കുമാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള എണ്ണയിൽ
നൂൽക്കര താഗിയൽ കെട്ടുന്നതു സന്നിഹിതമായി. വിവിധതരത്തിലു
ള്ള കരകളെല്ലാം ശോകിജ്ജ്വലങ്ങളും ആ പ്രാദേശം മുഴുവനും വള
രെ ശോഭിതമായി അവതരിപ്പിച്ചു. ബാധിക്കാൻപാലുകൾ അതിരി
യുടെ വഴിയിൽ പുഴുങ്ങൽ വെടിവിത്തി. ബാൻററാട്ടുങ്ങളും
ആപ്പുവിളികളും മിക്കത്തും മരണാവകാശം. ഡാമിയൻ രാജ
കമാരിയെ സ്വീകരിപ്പു് ആ നിർഭാഗ്യജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി
യെന്ന നിലയിൽ സ്വാഗതചെയ്തു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ കളാനാക്കി
യിരുന്ന മണ്ഡപത്തിലേക്കു് ആനയിപ്പു. രാജ്ഞി ആസനത്തിൽ
ഉപവീണയായി. കംഗളാശങ്ങളും ആപ്പുവിളികളും കൂടുതലായ
തോടെ നിലച്ചു. പ്രശാന്തമാണെന്നുതോന്നുകൊണ്ടു് ആ കംഗം
ആകമാനം ഒരു വിറങ്ങലിച്ചതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ആനാസപു
കീത്തായി തന്റെ മേൽ അനഗ്രഹത്തോ വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
പ്രജകളുടെ, കണ്ണുതോൾ വിളമ്പമാക്കിയ ശക്തിതോൾ ഒഴിച്ചപ്പോൾ
രാജ്ഞിയുടെ സ്ത്രീഐദമ്പദം നികത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. കൃത്യത്തെ പാ

ജ്ഞാനിനായി അവർ എഴുന്നേറുമ്പോഴും ഒരു വർഷപാലം സംസാരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. നായസങ്ങൾ ബാധകളായിത്തീർന്നു; തൊണ്ട വിറച്ചു; മുതുകിപ്പറഞ്ഞാൽ ആ കൃത്യം ഉദ്യോഗാലയത്തിൽ ഒരാരം റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ തൊഴിലാളികൾ സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നോട്ടായിട്ടു വന്ന രാജാവിന്റെ ദിവസം മുഴുവനും തന്നെ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവർ ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതൊക്കെ വിചാരങ്ങൾക്കും ഡാമിനൽ വളരെ ചുരുങ്ങിയ മാപകി മാത്രമെ നൽകിയിരുന്നുള്ളവെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടായതും രാജകുമാരി വിചാരിച്ചതൊക്കെയും നോക്കിപ്പോയിക്കഴിഞ്ഞു. വളരെ വൈകാരികതയും അറിയിച്ച കോമകളെ കണ്ടിട്ട്, രാജാവിന്റെ കൃത്യമായതായ ഒരു നീക്കത്തിനോടൊപ്പം ഡാമിനൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. എന്നാലും ആദ്യ പന്തിയുടെ അരികത്തുകി കടന്നുപോയപ്പോൾ കോമ മുഴുവനും അടങ്ങിയിരുന്ന ഒരു കോമിനെയും ഡാമിനൽ കണ്ടതിനാൽ നിശ്ചയം. പെട്ടെന്നു തൊട്ടി അവർ പുറകോട്ടു ചിതറുമ്പോഴും പരിചാരിക തൊട്ടിയിൽനിന്നും നിലം പതിച്ചില്ല. ഡാമിനൽ അനുഭവിച്ച ഒരു അനുഭവത്തിന്റെ ആദ്യ അവർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അവർ ആ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു അറിവില്ലാത്തതും, അതിനും, കൃത്യമായതും ആ വേദത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. അവർ ചോദിച്ചു: “പ്രാദർ ഡാമിനൽ! ലോകത്തിലെ ഈ നാൾകളിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട വല്ലവരും സമാജ്ഞാപനം അനുഭവിക്കുമോ?” ഡാമിനൽ വിചിത്രമായിട്ട് “അതെന്റെ ഡാമിനൽ” എന്ന് താത്സര്യം പറഞ്ഞു. രാജാവിനോടുകൂടി രാജാവിന്റെ അടുത്തുവരും താത്സര്യം പറഞ്ഞു കണ്ടിട്ടുപോയി. എല്ലാ കോമകളും കണ്ടുപോയതും രാജകുമാരിയെ അനുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോമകളെല്ലാവരിലും സമാജ്ഞാപനം അനുഭവിക്കുന്നതിൽപ്പെട്ടവർ രാജാവിന്റെ സമാജ്ഞാപനം അനുഭവിക്കുന്നതിനായിട്ടുപോയി. രാജകുമാരി കണ്ടിട്ടുപോയിയെന്നും അതു

നടക്കൽ സ്വീകരിച്ചു. സംസാരത്തിനിടക്കു മൊളാക്കോയിൽ ഡാമിന്റെ അടുത്തുപോയെന്നു നിസ്സാക്ഷിസംവദനങ്ങളെപ്പറ്റി രാജാജി വളരെ ചുരുക്കി സംസാരിച്ചു. അനന്തരം രാജാജി ഒരു കത്തും ഒരു ഭംഗിയുള്ള തുകൽപ്പട്ടിയിൽ “കലക്കോവിന്ദു കാടമ്പി” എന്ന ബഹുമാനമുള്ള ചരിത്രമായ സുവർണ്ണകുറ്റിയും മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെയും അന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ അവയെ ഡാമിന്റെ നല്ലൊന്നൊന്നുപോലെയും. ആ ദൈവം അദ്ദേഹം സംസാരം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എട്ടാം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു :

ഹാജർ ഡാമിന്റെ അവകാശം,

“അദ്ദേഹമായ കലക്കോലം ബാധിച്ച ഹാജർവടനത്തുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ പ്രജകൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ കയ്യുപോയെന്ന സ്ഥിതിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ സംവദനങ്ങളെക്കുറിച്ചുപറയേണ്ടതു് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശ്രമമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതകാലം കഴിഞ്ഞു തുടങ്ങിയതും ചെറുകിടവുമായ സുഖത്തിനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗം നാലുപോലും ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നിങ്ങൾക്കു വളരെ ചെറിയതായിരിക്കും പക്ഷമുള്ളതായ ഒരു ബഹുമാനം നൽകേണ്ടതു് എന്റെ കർമ്മവുമായിട്ടുള്ളതെന്നായി ഞാൻ കരുതുന്നുണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പരമവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു ഏറ്റവും സാധിച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. കൃഷ്ണദാസൻ എന്ന ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിച്ചു അനുഭവിക്കുന്നതെന്നല്ലാതെ യാതൊരു കയ്യുപോലും മറ്റൊരു നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്നില്ലെന്നു എനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. എങ്കിലും എന്റെ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടിയാണു് ഞാൻ അവയെ “കലക്കോവിന്ദു കാടമ്പി” സ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു വാഗ്ദാനം അങ്ങനെയു് ഞാൻ അനുപോലിക്കുന്നു.”

എന്നു്,

ലീലാവതകലാണി റീജൻറു്.

പട്ടണത്തിൽ ഡോമിനിക്കോയും ഓജീവിയയും മുക്കുനും മുഖപ്പു സംഗമങ്ങളിലായിട്ടു ചേർന്നു. 'ഡോമിനിക്കോവിന്റെ വിശ്വാസത്തെ വീശി വെക്കുന്നത് മെത്രാൻ സകല രോഗികളുടെയും മുമ്പാകെയുള്ള പട്ടു പീഠത്തിലേക്ക് കെട്ടിയിടുന്ന സുറണ്ണപ്പു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ ചേർന്നു. ഓജീവിയുടെ തീരുമാനത്തെ മെത്രാൻ പരസ്യമായി വായിച്ചു. രാജകുമാരി സ്റ്റേസിന്റെയും ഡോമിനിക്കോവിന്റെയും ചിലപ്പോഴായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കിരീടവും ആ ബാല്യത്തിന്റെ ധർമ്മത്തിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ പെട്ടിക്കുകയുള്ളപ്പോൾ പട്ടണത്തിൽ മുക്കു പീഠത്തിൽ ചേർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൫.

രോഗത്തിന്റെ പിടിയിൽ

ഈ ഏകദേശത്തിന്റെ നാലിഷ്ടകങ്ങളിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഡാമിന്റൻ ജോളാക്കൊ ദുഃഖിപ്പിപ്പോക്കു കടന്നു വന്നത്. രോഗിക്കളാട് അടുത്തു പരിചരിക്കുന്ന പുത്തൻവേണയും നാലഞ്ചുകൊല്ലത്തിനകം രോഗം കടന്നാക്രമിക്കാതിരിക്കുയില്ല. രോഗികൾക്കായുള്ള ഡാമിന്റന്റെ ആശം കർക്കര ചൂടണക്കത്തിൽ അദ്ദേഹവും രോഗത്തിന്നിടയായി കറുത്തുവെച്ചപ്പോലെ സ്കൂൾക്കുവേണ്ട അനുഭവിക്കേണ്ടതു് അതോർവശ്യമാണ്. അദ്ദേഹം ജോളാക്കൊയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച് പത്തുണ്ട കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പായി കടന്നുവന്നു. ഡാമിന്റന്റെ അമ്മയ്ക്കുവേണ്ട ആശംകളെക്കുറിച്ചിട്ടൊ ഏതൊ രോഗം ഇതേവേണ്ട അടങ്ങിപ്പോയ്തു. സാധാരണ പരിവാരസരിച്ച രോഗാക്രമണം ഡാമിന്റനിൽ കാരണമില്ലെന്നു കണ്ടു. ആ ജന്മരവ്യാധിയെയും അദ്ദേഹം കിടക്കയിലേന്നു വരിച്ചരിച്ചു പലതും സന്ദർശിച്ചു. പക്ഷെ ഡാമിന്റൻ അമ്മയ്ക്കൊരു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രോഗിയായി തീരുമ്പോഴേക്കുതന്നെ അവിടു മരണമെന്നൊക്കെ അതുതന്നെ അന്റെ പരിസ്ഥിതി പൂർണ്ണമായി കൊള്ളാക്കളെവെന്ന് അമ്മയ്ക്കിടയലും അദ്ദേഹത്തോട് അടുത്തുതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് രോഗം ദിവസവും രോഗത്തെ പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം കഴിപ്പിക്കുന്നത്. 1884-ൽ ഡാമിന്റൻ അരോഗമുദയമാക്കുന്നായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും

പ്രൊഫ. ഫ്രാങ്ക് റോബർട്ട്

കുടുംബശ്രീയുടെ കരുളുകൾക്കിടയിൽ

"കുഴപ്പരോഗികളായ നാം" എന്ന തോഗികളോടു സംസാരിച്ച നോവൽ അദ്ദേഹം പറയാൻപോയിരുന്നു. വെറുപലനങ്ങളോടുകൂടി, തന്നെ ബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യനാശ്വസനമായിട്ടാണ് തോഗത്തെ അദ്ദേഹം കരുതിയത്. പ്രതിബദ്ധസാഹചര്യങ്ങളുടെ തിരിച്ചടിയുടെ നിരവധി ദൃശ്യങ്ങൾ വീരനായോടെ സഹിച്ചിട്ടുള്ള വീരന്മാർക്കും ചോരക്കുതിരുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ രാവിലിൽ മണത്തിരിക്കുന്ന തോറോകളായ പീഡനങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ തോളോടൊന്നിച്ച് പോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച തോറോകൾ ശരിയായി താങ്ങുവാൻ പാടില്ലാത്തവയെപ്പോലെയുള്ള ക്യാമ്പിറമ്പാൽ മറ്റൊരു സാഹചര്യമുണ്ട്.

ചോരക്കുതിരുന്ന സവിശേഷമായ ഗുരുതര നെർവ്വസത്തെ പരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ഡയറിയർ താങ്ങുവാൻ പാടില്ലാത്തവയായിരുന്നു. എന്നാൽ തോറോ മറ്റൊരു കാര്യംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സുബ്ബരവേണായാലുള്ള അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഡയറിയർ കട്ടികളുടെകൂടെ നായിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിൽ സംശയം പരക്കെത്തന്നെയുണ്ട് അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്നതാണ്. കൊച്ചുകുട്ടികളുടെതോലെയുള്ള ഒരു നീക്കത്തിന് ഏതും ഡയറിയർമാരായിത്തന്നെത്തന്നെയായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിർവ്വേദം പരക്കെത്തന്നെയായി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സത്യത്തിന് പുറമെ ആരെയും ഡയറിയർ തന്റെ തോറോവിനോടൊന്നിച്ച് പരിചരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പരിചരിക്കപ്പെടാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആരെയും അനുകമ്പിക്കാത്തവർ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. പക്ഷെ മെത്രാനെത്തിയതോ ഡയറിയർ തോറോയെപ്പറ്റി അറിയാനിടയായി. ഇതാണ് അദ്ദേഹം അന്ധവികാരികളെ അനുകമ്പിക്കാൻ സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ ആദ്യദൃശ്യം മുറുപ്പും തന്റെ വെറുപലനങ്ങളായ കുഴപ്പരോഗികളോടുകൂടെ

പ്രോട്ടോസോയ വികാരാധിക്യത്തെ സംയമനംചെയ്താൽ ആ വൃദ്ധഹൃദയത്തിന് ശക്തിയുണ്ടായില്ല. പീടറെ ദിവസംതന്നെ ഒരു സാമ്പിളുമാർജ്ജയംവാങ്ങ വെടിഞ്ഞു. ജാതാവിന്റെ മരണം ഡാക്ടറർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സാഹോദരവിൽനിന്നാണ് ഡാമിയൻ അതു ഗ്രഹിച്ചത്. അന്നിളകെ നിര്യാതം ഡാമിയന്റെ വികാരാധിനതാക്കിയെങ്കിലും എത്രത്തോളംസീതാഭയത്തോടെ അത്തരം അനുഭവിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം സമഗ്രം സിദ്ധ.

അദ്ധ്യായം 10.

ത്യാഗവേദിയിൽ ആത്മബലി

ഡി.ജി.യൻ കഷ്ടതയായിത്തീർന്നതോടുകൂടി ശ്വാക്കത്തിന്റെ മൂലം തൊട്ടിലകളിലെ കഷ്ടതയൊഴിഞ്ഞുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധീനവും വിദ്യാർത്ഥന്മാരും സഹനങ്ങളുടെ മഹാത്മ്യം മോക്ഷം തന്മൂലം ലഭിക്കുമെന്നായിരുന്നു. സ്വന്തം ജീവനോട്പ്പോലും കഷ്ടതയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലുപേർ പരിശോധനയ്ക്കായി തന്റെ ശരണത്തോടുകൂടി അന്വർത്തിച്ചുപോകുകയും എന്നാൽ തന്റെ മഹാപുരുഷന്റെ അത്യധികം അഭിമാനമുണ്ടായിരുന്നു. 1888-ന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ആത്മബലിയുടെ മൂലം തന്റെ ശരണത്തിൽ സഹോദരികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നും ഡി.ജി.യൻ മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞതും മോശമാകുമ്പോൾ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ സമീപത്തുനിന്ന് മുന്നോട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. ഒരു നാളിനുള്ളിൽ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ ത്യാഗവേദിയിൽ അന്വർത്തിച്ചു. തന്റെ സഹോദരികൾക്കും തികഞ്ഞ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടിയാണ് ഡി.ജി.യൻ അവരെ സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം അവരെ തന്റെ അധീനതയിൽ അന്വർത്തിച്ചു.

അദ്ദേഹം ഡി.ജി.യൻ അന്വർത്തിച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചു അവന്റെ, തന്റെ കൃതജ്ഞതയെന്നും, അവന്റെ കാര്യങ്ങൾ സഹോദരികൾക്കും അന്വർത്തിച്ചുകൊണ്ടും പാലക്കാട്ടായി. കല്ലുകൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുരുക്കം വിളിച്ചുകൊണ്ട്.

ജോളുളകിയിരിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയ്ക്ക്, അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിക്കുന്നതുവരെ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞിരുന്നു.

ഡാമിയന്റെ അവസാനം അടുത്തുവരുന്നവനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ വ്യക്തമായി കണ്ടുതുടങ്ങി. ദുസ്സഹ വേദന ദിവസംപ്രതി വലിച്ചുനടങ്ങിക്കൊണ്ടു; കൈകൾ ചീന്താഴിയുവാൻ തുടങ്ങി; കാൽക്കൾക്കു പർവ്വതം തൊട്ടിപ്പിടിക്കാൻ വെണ്ണം ആകൃതി ആകുമെന്നു മറിക്കഴിഞ്ഞു. മരിച്ചപ്പോഴുതന്നെ തോളോടടുക്കുമ്പോൾ അടിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആ ഉറക്കനാടകത്തിന്റെ അവസാനം അങ്ങനെയായിരിക്കട്ടെ ഡാമിയൻ നീണ്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ആ വിജയവേദികയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതസാക്ഷത്തിന്റെ ഭാരവാക്യം ചൊല്ലുന്ന സമയത്തെ ഉല്ലാസത്തോടെയാണ് ലോകം പ്രവീക്ഷിച്ചിരുന്നത്.

വസന്തത്തിന്റെ മനോഹാരിതയിൽ പ്രകൃതി മുങ്ങിക്കുളിച്ച്, വിരിഞ്ഞുനീല്ക്കുന്ന വിവിധ കറുപ്പുതടങ്ങൾ ഏതൊരു സ്പെർമം പർവ്വതം, പക്ഷികളുടെ കളിമുഴിത്തടം തോളോടടുക്കുമ്പോൾ വിശ്വസ്തതയെ ഉൾക്കൊണ്ടു. കല്ലും മേൽ നിറഞ്ഞ വഴികളിൽക്കൂടിയിരുന്ന ഡാമിയന്റെ ജീവിതസാക്ഷ അവസാനിക്കാനായി. അദ്ദേഹം ഉദ്വിഗ്നനായി ഉത്തരത്തിൽ വിജയകരം ചുട്ടൊന്ന് ജനകീയമായ ദിവസങ്ങളിലും ജപ്പാനും നാല്ക്കുറിയുമാകുന്ന വെണ്ണയെ ഡാമിയൻ പരിഹാസം കൊല്ലും കഷ്ടതകൾക്കെടുത്തുവെച്ചുനടക്കുന്ന കഷ്ടതയെത്തന്നെയും കണ്ണുകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാരം പർവ്വതം കയറി ഇന്നടുത്തും അതിന്റെ പരമകാഴ്ചയിൽ ഏതെങ്കിലും വീക്ഷണം.

1889 ഫെബ്രുവരി 19-ാം-നു ഡാമിയൻ സ്വന്തം സഹോദരൻ" അവസാനത്തെ കത്തെഴുതി: "സത്യമെങ്കിൽ ജനകീയമായ സമിച്ച് ഓരോ കഷ്ടതയോടൊന്നിനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയെഴുതുന്നതായിരിക്കുന്നത്". എന്റെ ശരീരം കടന്നു കയറിയ പൊക്കത്തോടെയും പരിചയപ്പെടുന്ന ആത്മീയപരിവർത്തനം

നമഃ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്". ആശാപീഠവും ഏതാൽ ഏതാൽതാകളെ ഏതാണോ" ഏതെങ്കിലും ദൈവനാമീനുള്ള പ്രാർത്ഥന. കൂടെ കൂട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഞാനെന്റെ അകർഷണ നീതൃവും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്". അന്തരിമിധം ശവക്കല്ലറയിലേക്കു നീങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ ആശാപീഠത്തിന്റെ പീഠത്തിങ്കൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിൽ" ഏതാക്കുന്നുണ്ടി അദ്ദേ പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ലേ".

മാപ്പിതാശാപത്തിന്റെ അവസ്ഥാനുവേദന തന്റെ അനാദിനാശി പാപി നിൽപ്പിലും അദ്ദേഹം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏതാൽ ഇതിലുള്ളതും തീർച്ചയ്ക്കി രോഗം പെട്ടെന്നു വളർച്ചയോടെ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിൽ ശരീരവലംബിതമാകുന്ന ഗതഗതമില്ലെന്നായി. മരണത്തിന്റെ സാക്ഷിപ്പും അറിയിക്കുന്ന പല ലക്ഷണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ വ്യക്തമായി കണ്ടുതുടങ്ങി. ശവക്കല്ലറയും അന്തരായിട്ടു വന്നു അകലമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തീർന്നു. ഡോക്ടറുടെ ചില ചെറിയ തുടർച്ചകളെല്ലാം അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഹോമോജനായിട്ടുള്ള സകല ബന്ധങ്ങളും അന്തരമായി മരണത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട പ്രതീകമായി കിട്ടിപ്പോയി. പരിപൂർണ്ണമിത്രമായി, ആശാപീഠത്തിന്റെ ഉൾക്കൽ കിടക്കുന്ന ഡോക്ടറുടെ മൃതശരീരംകൊണ്ട് വിശുദ്ധതയ്ക്കിലും ഏകദേശത്തിൽ നിറഞ്ഞുയർന്നുവന്ന ആശാപീഠത്തിന്റെ ഒരു കൂടെയുള്ള ഡോക്ടറുടെ വീശിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അഭിമുഖം വില്ലാസവഴിയ്ക്കു പാലുകയാണോ: "നോക്കൂ! ഏതെങ്കിലും കാരണത്തിൽ പ്രണാമങ്ങളെല്ലാം കരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. മേൽഭാഗം കരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു. ഏതെങ്കിലും കണ്ണുകൾ മരണത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നില്ലേ?"

ഏതാൽ അങ്ങനെയൊരു ഡോക്ടർ അന്തരഗതകാര്യമുള്ള അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ സർവ്വമായി. നീണ്ട പതിനാലു കൊല്ലങ്ങളായിട്ടാണ് അന്തരം രോഗികൾക്കു ശരീരത്തിന്നുപദേശവും ആശാപീഠം ആശാപീഠം അദ്ദേഹം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന രോഗികൾക്ക് അന്തരം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാറ്റവും അദ്ദേഹം തുറന്നുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടറുടെ പിൽഗാമികളായി ആശാപീഠം രണ്ടു

വൈദികന്മാർ ഇതിനകെ തൊട്ടൊക്കെയായി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അനല്പമായ സന്തോഷത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “കാശികളുടെ കാര്യങ്ങൾ ഭഗവദായി ഇനി നടന്നുകൊള്ളും. ഏകദേശം സാന്നിദ്ധ്യം ഭഗവത്ഭക്തത്തിലോ ലോകത്തിലെവരികെയെങ്കിലും ഇനി ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഏകദേശ സമാധാനം വാങ്ങുന്നതിനായി ഏകദേശ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകാം”.

ഡാമിയന്റെ മണിയൂർകൾ എണ്ണപ്പെട്ടുവെന്നു സ്ഥിതിയിലായപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ സഹോദരികൾ അദ്ദേഹത്തിനകെ കൂട്ടിക്കുറിപ്പ് ആരംഭിച്ചു. അനല്പമായിത്തന്നെയും ബ്രഹ്മണം വിരമിച്ച കൾ ഉയർത്തിയപ്പോൾ, ആ ധർമ്മങ്ങൾ, ക്ഷമയോടെയുള്ളി വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ധീരതയ്ക്കു്, സഹോദരികൾ പ്രാപ്തിക്കുണ്ടെന്നുപോയി. ഭഗവത്ഭക്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ കൂടി ഡാമിയൻ വളരെ പ്രയത്നമുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരത്തിലിടവേറും നോക്കിപ്പോട്ടു്, എങ്കിലും വളരെ ശ്രമിച്ചു സഹോദരിമാരോടു് “നിങ്ങൾ ഏകദേശ കൂട്ടിക്കുറിപ്പ് പരിപാലിക്കുമോ” എന്നു ചോദിച്ചു. അനല്പമായിത്തന്നെയും കൂട്ടിക്കുറിപ്പ് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നതൊന്നു മറുപ്തിയായി. ആ വൈദികൻ വേളയിലുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിൽ ആ പിഞ്ചുവെല അണയ്ക്കു് ഒരു വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. സഹോദരികൾ അനല്പമായി നോക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദീർഘമായൊരു നിശ്വാസമെടുത്തു. അതു സംഭവിച്ചതായും സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു” സൂചിപ്പിച്ചു. അന്നു മുഖസ്തംഭത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴും അദ്ദേഹം സംസാരിച്ച കാശികളെപ്പോലെ ഒരു ശീലം വിരിച്ചു വന്നു നിലത്തുനിന്നു കിടന്നിരുന്നു. തൊട്ടൊക്കെയായിട്ടുള്ള ഒരു കാശിയുടേതിനകാൽ കൂടുതൽ സുഖസൗകര്യങ്ങളും, ഭക്ഷണവും, ശുശ്രൂഷകളും അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. ഭക്തിദായക കാശികളും, സ്വന്തം ഭക്തിദായക സ്ഥിതിയും അതിൽ അങ്ങനെയെ വ്യത്യസ്തമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

പങ്കിടുന്നതും തീർപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതും. ഡോക്ടർമാർ മരണത്തോടു അടുത്തു സമീപം നടത്തുകയാണ്. അവസാനംവരെ വിശപ്പോടെയായിരിക്കുകയും ചെയ്തതായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും സാധാരണ ലഭിക്കുക. വിജയത്തോടെ അന്ത്യം സമീപം വരുത്തിത്തന്നതു സാധാരണമാണ്. ജീവിതമനുഭവത്തിൽ വിജയം നേടിയിട്ടുള്ളതും മരണവും മരണമാണല്ലോ. അതിൽ ഡോക്ടർമാർ സമീപിക്കുകയായി. എല്ലാവരും അന്ത്യമുണ്ടാകുന്നതു ചുറ്റുംവെച്ച്, അതോ നിശ്ചിതവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി കാണുന്നതും. പ്രശ്നമെന്നാൽ ഒരു മരണം അവിടെ കൂടിയിരിക്കുക. പരിശുദ്ധത്തിന്റെ പരമമായ നാശമുണ്ടായി വന്നതായി ചുറ്റുംവെച്ച് കണ്ടുപിടിച്ചു. മരണത്തിന്റെ കലകൾക്കുംപോലെയായിരുന്നതായിരുന്നു ഇടക്കിടെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്. അതോ നിശ്ചിതവും മരണം മരണം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ആ ദിവസവും പത്തുക്കൊണ്ടിരുന്നതായി. എല്ലായിൽ പരിശുദ്ധതയോടുകൂടി തീർത്തുപോയിരുന്ന പ്രകാരം ആ മരണശ്വാസംകൊണ്ട് മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതിലും മടിച്ചിട്ടോ എന്തോ അതിനായിരിക്കുന്നതാണ് എന്ന് അറിയാം. അതും പലരുന്നതിന്റെ മുമ്പിൽത്തന്നെ ഡോക്ടർമാർ മരണശ്വാസത്തിൽനിന്നും സമീപത്തോടെ ഭേദം സ്വസ്ഥതയെക്കണ്ടുപോയി. അതോടുകൂടിയതോടുകൂടി നല്ലതായതോടെ സമാധാനത്തോടെ തുടർച്ചയായിരുന്ന ആ വലിയ ഏകദേശത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്തെന്നതായി നിയമം. ആ മരണശ്വാസത്തിന്റെ ഭേദവർദ്ധന പരമമായ പാടില്ലാത്തതായി. ആ മരണശ്വാസംകൊണ്ട് മരണശ്വാസംകൊണ്ടായിരുന്ന മരണശ്വാസം ദിവസങ്ങളിൽ കണ്ടു. മരണശ്വാസംകൊണ്ടും പരമമായതും കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. അതോ തുടർച്ചയായിരുന്നതായി. കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്റെ പരമമായ വിജയം മരണശ്വാസംകൊണ്ട് ആതിഥേയത്വത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതായി അവിടെ അറിയുന്നതായി നോക്കുന്നതായി നോക്കിയിട്ടു.

മരണം സംഭവിച്ചിട്ടു എന്തും കണ്ടുപിടിക്കുക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ടുപിടിക്കുക മരണശ്വാസംകൊണ്ടിട്ടുള്ള സമയം വൈകുന്നേരം ഡോക്ടർമാർ മരണശ്വാസത്തിൽനിന്നും തീരെ അകന്നുപോയി. വൈകുന്നേരം

ഡാമിയന്റെ ശരീരം മണ്ണോടുമണ്ണായി കലർന്നുപോകിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഡാമിയൻ മരിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മത്വം പരിമളം മേന്മയുള്ള ഒരു വിശുദ്ധൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നത്തെ പ്രളയം മോശമാക്കിയതിലേക്കും അതിന്റെ ഉദ്ധരണിയ്ക്കും സവിശേഷം തീർക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അവിനശിതമായിത്തീർന്ന ആ ശാശ്വത നാടത്തിന്റെ പരമസ്വാമി. ലോകം നീക്കം ചെയ്തതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിന്റെ പരമസ്വാമി ലോകത്തിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ കാട്ടുതീപോലെ പടരുന്നു.

ഡാമിയന്റെ മോശമാക്കിയ ലോകത്തിലെ അന്ത്യമനുഷ്യാനുഭവത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവിടെ തീർക്കുകയായ അനുഭവത്തെ നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. കഷ്ടതകൾക്കെതിരെ വിശുദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയ്ക്കിന്റെ അന്ത്യമായി സമ്പാദിക്കാൻ അന്നത്തെ അതിർത്തികളായി കാണപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി ചിലർക്കുവേണ്ടി അനുഭവം അനുഭവമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ കഷ്ടമായിട്ടു വിട്ടുപോയതിന്റെ ഡാമിയന്റെ മോശമായി നീക്കപ്പെട്ട ആത്മത്വത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം ആകാശത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

ഡാമിയന്റെ രക്ഷസാക്ഷിത്വത്തിന് ശേഷം കഷ്ടതകൾക്കെതിരെ പരിവർത്തിതമാകുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങളും, ഈ രോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവേഷണശാലകളും ഉണ്ടാക്കാൻ അന്നത്തെ മുന്നോട്ടുവന്നു. അതിനായി വിശ്വാസമാണ് എന്ന് അനുഭവം ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വിശ്വാസം സമ്പന്നമായിട്ടുള്ളതിൽ സ്വാമിന്റെ പരമസ്വാമി അനുഭവം അനുഭവിച്ചുപിടിക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് സമുദായത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറപ്പു നൽകിത്തന്നു നിന്നുകൊണ്ടു സമയം നൽകിയതിനാൽ ഡാമിയൻ മോശമാക്കിയതിൽ വലിയ വിജയം ലഭിച്ചു.

ആരാധനയിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിലും ഡാമിയന്റെ ഏതാനും മേയായ മഹാശാക്തങ്ങൾ പ്രാധാന്യം നൽകി. ആ ആഗമവേദികൾ തന്നെ വിവിധവർണ്ണമണിഞ്ഞതിനുള്ള പരിശുദ്ധജന്മങ്ങൾക്കായി പരമേശ്വരനോടുമുണ്ടായ. പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിലെല്ലാം അനുഭവപരമായതാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൂടിയ മഹാശാക്തത്തിൽ അത്യുത്തമ വന്നിട്ടുള്ളത് അന്നത്തെ വൈദികത്വം രാജകുമാരനായിരുന്ന ഏഡ്വർഡ് ഏഴാമനായിരുന്നു. മൊളാക്കൈയിൽ ഒരു സ്വാമിസ്കന്ദം നടത്തുക; കണ്ണൂരുംഗണിത പ്രതിനിധി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ഡാമിയൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപിക്കുക ഇടയിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണ് പ്രസ്തുതസ്കന്ദത്തിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അവയെ പ്രാദേശികമാക്കുന്നതിന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പല മഹാശാക്തരെക്കണ്ടിയ കൂടി കാരണങ്ങളാലും പ്രചാരത്തിലായി. നാൽപ്പതാംകോലായ ഒരു മഹാശാക്തവേദികൾക്കു മഹാശാക്തന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുസരിച്ച് ഒരു വിശ്വാസനായ മൊളാക്കൈയിൽ സ്ഥാപിച്ച സ്കന്ദം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കണ്ണൂരുകാരനെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് നീർപ്പുറം അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര മൂലവേദികൾ പട്ടണത്തിലും കേന്ദ്രം.

ആത്മവേദികളുടെ മഹാശാക്തത്തിലുള്ളതാണ് എന്തു മാത്രം ഒരു മഹാശാക്ത കന്ദവിന്റെ പൂർണ്ണമായും ഡാമിയന്റെ ജീവിതരംഗം കേന്ദ്രമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യാവധിഷ്ഠിതരും നാല്പതു സംവത്സരങ്ങളിലും മൊളാക്കൈയിലെ ദേവാലയത്തിന് സമീപമുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽനിന്നു തന്നെ വിശുദ്ധമാണു. എന്നാൽ ബർമിംഗ്ഹാമിലെ മെമ്മോറിയലിൽ "നാലാം പ്രതിമയും ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തിമവിശുദ്ധ മാതൃഭൂമിയിൽതന്നെ അതിന്റെ അടങ്ങുന്ന തിരുക്കേന്ദ്രം. അവയുടെ ദേവാലയമാണു് അവർക്കു തന്നെ പ്രചോദനം നൽകിയത്". അന്നുവേണ്ട എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു മെമ്മോറിയലിൽ അടങ്ങുന്ന സിദ്ധി.

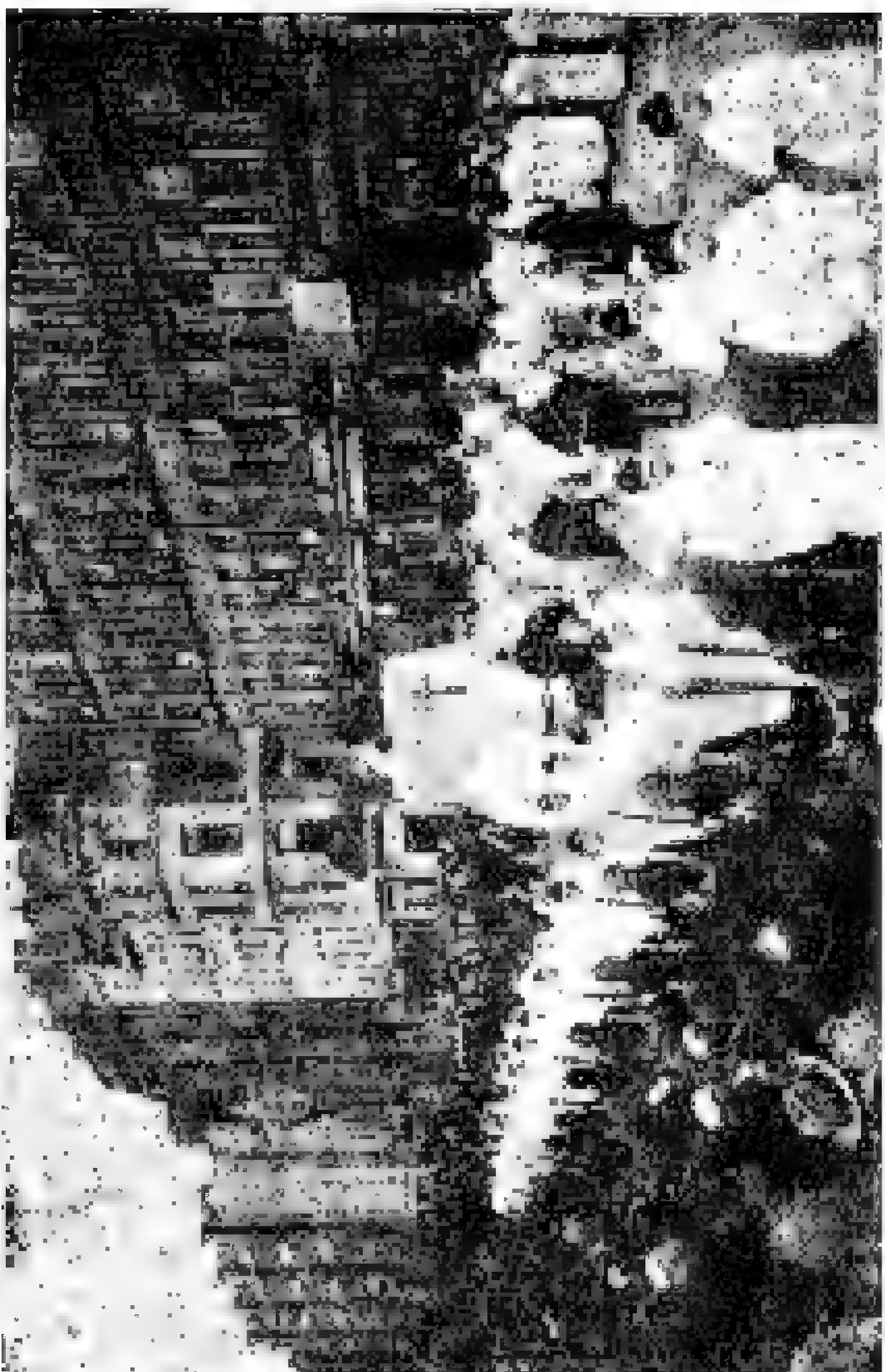
വിശ്വാസത്തിന്റെ ഡാമിയന്റെ മെമ്മോറിയലിൽനിന്നും മൊളാക്കൈയിലെ ദേവാലയത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ഗവേഷണത്തിന്റെ വക ഒരു വിഭാഗത്തിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുണ്ടോ" ആ വിജയയാത്ര ആരംഭിച്ചത്. ആ വിഭാഗം അന്തരീക്ഷത്തെയും അടിച്ചു ഫോണോലൂലൂവിൽ എത്തിയ സമയത്തു "റിപ്പബ്ലിക്" എന്ന പട്ടക്കപ്പലിനെ വിചിത്രമായി അലങ്കരിച്ചു" അമേരിക്കൻ ഗവൺമെന്റ് അവിടെ നിൽക്കിയിരുന്നു. ആ കപ്പൽ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ എത്തിയസമയം അമേരിക്ക "സുപ്രൈമിസംഡബർ" നോട്ട്" കൂടി ആ സന്ധ്യയ്ക്കാവശിഷ്ടത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ആ സ്വാഗിതസ്യനോട്ട്" അമേരിക്കൻ ഗവൺമെന്റിനും അറബോക്കുളം സമുദ്രം നാടെന്ന ആ വന്ധിച്ചിരിക്കിയിട്ടുള്ള സ്വീകരണം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ആഡംബരമോടുകൂടിയ ആ ഞെട്ടുതാത്ര പ്രാജ്ഞകപ്പലിൽ ഉന്നത തുടൻ", പാലാക്കത്താടം തുറന്നുചെയ്തു, ക്രിസ്തോഫോറോ ഈ മുഖമെടുത്തി. അവിടെ ഡാമിയന്റെ വിശിഷ്ടദേഹത്തെ ഏറ്റവും മേന്മയോടെ ഒരു കപ്പൽസമൂഹംതന്നെ അണിനിന്നു നിന്നിരുന്നു. ആ പുണ്യശരീരത്തെ മെൽക്കത്താർ എന്ന ബൽജിയൻ കപ്പൽ അഭിമാനത്തോടെ എടുക്കുകയുണ്ടായി.

ബെൽജിയം സമുദ്രശില്പാട്ടാകെ അന്നത്തെ മഹോത്സവമാക്കിരുന്നു. പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഒരു പുലർക്കാലാവേശത്തിൽ കപ്പൽ "സ്പിൻ" നദീതീരത്ത് അടുത്തു. പുലർന്നു വിഭാഗങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാതിപ്പറന്നു" ആ പുണ്യശരീരത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ അനുസരിച്ച് അവിടെ കൊടുത്തു. കരനീയക്കാരി അലങ്കരിച്ച അനേകം കപ്പലുകൾ അകന്നിടി സേവിച്ചുവന്നു", "മെൽക്കത്താർ" നദിയിൽക്കൂടി കളുപ്പാലത്തോടെ യാത്രചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷികളാണിന്റെ കളികളിലും ഡാമിയൻ സ്വരമോടെയോ സാഗമതങ്ങളിൽ നദി തന്റെ വിചിത്രങ്ങളെ തുളക്കുകളിലുടക്കിച്ച് അതിനു നാലു ചിട്ടിച്ചു. പുലർന്നു പരമ്പരയായ അന്നിലെ ആഹ്ലാദത്തോടെ ഓടി നടന്നു. നദിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും അണിനിന്നിരുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ ആനന്ദാവേശം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മഹോത്സവമാക്കിത്തുടർന്നു. കപ്പൽ ആൻറവെപ്പ് തുറമുഖത്തെത്തി.

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ

ആ നഗരം ചേരന്മാരുമായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മണി മണിക്കളങ്ങളുടെ ഗോപുരങ്ങളിൽ തുണിയിരുന്ന ദേശീയപതാക അഭിമാനപൂർവ്വം വായുവിൽ പറിപ്പുന്നു. നദീതീരത്തിൽ പണിചെയ്തിരുന്ന മനോഹരമായ സ്വീകരണപ്പന്തൽ ബാലാർക്കന്റെ തങ്കക്കുതിരങ്ങളിലേയ്ക്കു പുയ്യാലികൾ ശോഭിച്ചു. ബൽജിയം അണാധിപനായ ലെഡോപ്പോൾദ് രാജാവു്, പ്രധാനമന്ത്രി, കട്ടിനാൾ തുടങ്ങിയ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖന്മാർ, പ്രജകന്മാർ മുതലായവരുടങ്ങിയ വക്താക്കളാകുന്ന പൗരജനങ്ങൾ “കെക്കോത്തോറി”ന്റെ വരവുകൊത്തു രാജോചിതമായ ആ പന്തലിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നദീതീരം മുതൽ ജ്യോസനദേവാലയംവരെ യുള്ള രാജപാതയിൽ ബൽജിയൻ സൈന്യം ആ പുണ്യദേഹത്തിന് അകമ്പടി സേവിക്കുവാൻ അണിനിരന്നു.

കപ്പലിലെ ഏട്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ആ അമൂല്യനിക്ഷേപത്തെ സ്വീകരണപ്പന്തലിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നത്. ലോകത്തെ ആകമാനം പരിഭ്രമിപ്പിച്ച ആ മഹാത്യാഗിയുടെ പരിതൃഷ്ണശരീരം മാതൃഭൂമിയെ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അവരും അഭിമാനംകൊണ്ടു പുളകിതയായിരിക്കണം. അപ്പോൾ മുഴങ്ങിയ ആചാരവെദികൾ ഡാമിയന്റെ തൃതാവശിഷ്ടങ്ങൾ മാതൃഭൂമിയിലെത്തിയ സന്തോഷവാർത്തദിഗന്തങ്ങളിലെത്തിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ ഹർഷാരവങ്ങളും, വാദ്യഘോഷങ്ങളും, മണിനാദങ്ങളുംകൊണ്ടു് ആകാശം മുഖരിതമായി. അണാധിപനും, അണിയറം മുട്ടുകുത്തി, ആ പാവനചരിതനെ ബഹുമാനിച്ചു. ത്യാഗംകൊണ്ടു വിജയശ്രീലാളിതനായി സ്വാഭാദേശത്തേക്കു മടങ്ങിയെത്തുന്ന ആ പുണ്യപുരുഷനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികവശിഷ്ടങ്ങളെ-സൈനികർ തോക്കുകൾ താഴ്ത്തി അഭിവാദ്യംചെയ്തു. അനന്തരം പ്രധാനമന്ത്രി കഥാപുരുഷന്റെ ത്യാഗപരമായ ജീവിതത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഗംഭീരപ്രസംഗം ചെയ്തു. പിന്നീട് സൈനികവേഷത്തിൽ രാജാവു മഞ്ചത്തെ സമീപിച്ചു, ഡാമിയനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. രണ്ടു മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജ്യോസനദേവാലയത്തിലേക്കുള്ള ആ ഘോഷയാത്ര ബൽജിയം

രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ കുറകുപിടികളിൽ ഏഴുതിച്ചുരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആറു വെള്ളക്കുതിരകളെ പൂട്ടിയ രാജകീയരഥത്തിലാണ് ശവമണ്ഡം വെച്ചിരുന്നത്. രണ്ടു മണിയൂരിൽപ്പരം ദീപിച്ച് ആ പ്രദക്ഷിണം, ത്യാഗത്തിനു ലോകംനല്കുന്ന മഹാത്മ്യത്തിന്റെ മഹാറിയുവാൻ തികച്ചും പര്യാപ്തമായ ഒന്നായിരുന്നു. ജ്ഞാനസമുദ്രം വയത്തിൽവെച്ചു കട്ടിനാരംവാൻറോയി, ഡാമിയന്റെ അമാനുഷികത്യാഗപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭരതദേശരൂപം അവിടെത്തുടങ്ങിയിരുന്ന ജനാവലിയെ ഒരു പ്രസംഗംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കി.

പരിപാദിയനുസരിച്ചു ശവമണ്ഡം ലൂവെയിനിൽ എത്തിയതു രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണിക്കായിരുന്നിട്ടും ഒരു വമ്പിച്ച പുരുഷാരം അവിടെ സന്നിഹിതമായിരുന്നു. പിറ്റേ ദിവസം മേവലയത്തിലേക്കു ജനങ്ങളെ കടത്തിയിരുന്നത് കിടന്നുറപ്പുവരുത്തണമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അവിടെ തിങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്ന ജനബാഹുല്യത്തെപ്പറ്റി ഏതാണ്ടുഹിതമായിരുന്നു. അനന്തരം ഡാമിയൻ ഏതു സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ അംഗമായിരുന്നുവോ ആ ആശ്രമമേവലയത്തിലേക്കാണ് ശവമണ്ഡം കൊണ്ടുപോയത്. പ്രശംസയും ഭക്തിജനകവുമായ ആ മേഖലയാത്രയിൽ സന്യാസിമാരും പട്ടാളക്കാരും ആ പൂജാവാഗ്ദത്തത്തിന് അകമ്പടി സേവിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം ആമേഖലയായ മരുഭൂമികളോടു കൂടി, മഹാത്യാഗ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു ലോകത്തെ മുഴുവനും കോരിത്തരിപ്പിച്ച ഡാമിയന്റെ അമൃതമായ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങളെ വീണ്ടും സംസ്കരിച്ചു.

മരണത്തിന്റെ ശേഷമാണല്ലോ ഒരു മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ മഹിമയെപ്പറ്റി ലോകം അറിയുന്നത്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സമന്തം കീഴ്ത്തിയ നിലനിൽക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സമാപനങ്ങളെ ഒരുവൻ മറച്ചുവെച്ചുവെന്നുവരാം. ജീവിതകാവത്ത് ഒരുവൻ ആർജ്ജിച്ച അഭിമാനം അവന്റെ നിശ്ചാണത്തിനു ശേഷവും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കീഴ്തി യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. കാലത്തിന്റെ ഈ പരീക്ഷയിൽ വിജയികളാ

യവന്റെ കീഴ്തി മാത്രമേ ലോകത്തിൽ അംഗമായി നിലനില്ക്കുകയുള്ളൂ.

“സ്നേഹിതാവേണി ആത്മോല്പന്നം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമുള്ളില്ല”. എന്നാണ് മൊളാക്കൈയിലുള്ള സ്തോകസ്മരണത്തിന്മേൽ മേഖനംചെയ്തിരിക്കുന്നവാക്യം. ഡാമിയന്റെ സുദീർഘമായ ചരിത്രം മുഴുവനും ആ ചെമ്പവാക്യത്തിൽ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ വീരോചിതമായ ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നു ആ ജീവിതം. സ്നേഹത്തിന്റെ ഖനിയ്യിൽ ഗണ്യമായിരിക്കുന്ന ആത്മോത്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹം പുറത്തുകൊടുത്തു ഗാനമെഴുതണം ചെയ്ത ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പക്ഷെ ഡാമിയന്റെ യഥാർത്ഥമാഹാര്യം മുഴുവനും ലോകം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ മഹാത്യാഗത്തിന്റെ ബാഹ്യവശം അഥവാ ഏകദേശരൂപം മാത്രമേ അത് കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയാന്തരാഗത്തേക്കു കടന്നുചെന്നു് ഈ അമാനുഷിക പ്രവൃത്തിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച ശക്തിവിശേഷത്തെയാണ് ലോകം കണ്ടുചിന്തിക്കേണ്ടതു്. പരമാപകാരത്തിനായി പ്രാണനെ ബലികഴിച്ച ഡാമിയന്റെ പാവനസ്തരണം, ത്യാഗപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം നല്കിക്കൊണ്ടു ചരിത്രത്തിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിന്നു നിലനില്പുതീർക്കുകയുണ്ടു്.

